

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

<u>Nummer</u>	Inhoud	Bladzijde
	I <i>Mededelingen</i>	
	Commissie	
2004/C 92/01	Wisselkoersen van de euro	1
2004/C 92/02	Mededeling van de Commissie aan de Raad en het Europees Parlement — Criminaliteitspreventie in de Europese Unie (COM(2004) 165 def.)	2
2004/C 92/03	Lijst van namen van kleinere geografische eenheden dan de lidstaat, als bedoeld in artikel 51, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1493/1999 (tafelwijnen) (<i>Gepubliceerd op grond van artikel 28 a) van Verordening (EG) nr. 753/2002</i>)	12
2004/C 92/04	Eindverslag van de raadadviseur-auditeur in zaak COMP/M.3083 — GE/Instrumentarium (opgesteld overeenkomstig artikel 15 van Besluit 2001/462/EG, EGKS van de Commissie van 23 mei 2001 betreffende het mandaat van de raadadviseur-auditeur in bepaalde mededingingsprocedures (PB L 162 van 19.6.2001, blz. 21)) (!)	29
2004/C 92/05	Advies van het Adviescomité voor concentraties uitgebracht op de 118e bijeenkomst van 12 augustus 2003 betreffende een ontwerpbeschikking in zaak COMP/M.3083 — General Electric/Instrumentarium (!)	30
	Europese Centrale Bank	
2004/C 92/06	Deel 1.2 van de ECB personeelsverordeningen en -regelingen houdende regelingen inzake gedragsregels en beroepsgeheim	31
	Europese Stichting voor Opleiding	
2004/C 92/07	Begroting van de Europese Stichting voor Opleiding voor het begrotingsjaar 2004	35

Nummer

Inhoud (vervolg)

Bladzijde

II *Vorbereidende besluiten*

.....

III *Bekendmakingen*

Commissie

2004/C 92/08	Informatie betreffende een oproep om sollicitaties in te dienen voor de samenstelling van een „Europees Forum voor energie en vervoer” — Vernieuwing van de samenstelling van het „Europese Forum voor energie en transport”	36
2004/C 92/09	2004 Oproep tot indiening van voorstellen op het gebied van communautaire samenwerking in het kader van civiele bescherming	37
2004/C 92/10	Oproep tot indiening van voorstellen 2004 op het gebied van het Communautair Mechanisme ter vergemakkelijking van versterkte samenwerking bij bijstandsinterventies in het kader van civiele bescherming	38
2004/C 92/11	Oproep tot indiening van voorstellen op het gebied van communautaire samenwerking in het kader van civiele bescherming: Mechanisme — oefeningen	39

I

(Mededelingen)

COMMISSIE

Wisselkoersen van de euro ⁽¹⁾

15 april 2004

(2004/C 92/01)

1 euro =

Munteenheid		Koers	Munteenheid		Koers
USD	US-dollar	1,1912	LVL	Letlandse lat	0,6492
JPY	Japanse yen	129,39	MTL	Maltese lira	0,4252
DKK	Deense kroon	7,4443	PLN	Poolse zloty	4,7935
GBP	Pond sterling	0,668	ROL	Roemeense leu	40 780
SEK	Zweedse kroon	9,1868	SIT	Sloveense tolar	238,5
CHF	Zwitserse frank	1,552	SKK	Slovaakse koruna	40,165
ISK	IJslandse kroon	87,75	TRL	Turkse lira	1 645 073
NOK	Noorse kroon	8,272	AUD	Australische dollar	1,6156
BGN	Bulgaarse lev	1,9463	CAD	Canadese dollar	1,6009
CYP	Cypriotische pond	0,586	HKD	Hongkongse dollar	9,2989
CZK	Tsjechische koruna	32,16	NZD	Nieuw-Zeelandse dollar	1,8747
EEK	Estlandse kroon	15,6466	SGD	Singaporese dollar	2,0025
HUF	Hongaarse forint	253,90	KRW	Zuid-Koreaanse won	1 378,81
LTL	Litouwse litas	3,4528	ZAR	Zuid-Afrikaanse rand	7,8591

(1) Bron: door de Europese Centrale Bank gepubliceerde referentiekosten.

MEDEDELING VAN DE COMMISSIE AAN DE RAAD EN HET EUROPEES PARLEMENT

CRIMINALITEITSPREVENTIE IN DE EUROPESE UNIE

(COM(2004) 165 def.)

(2004/C 92/02)

1. CONTEXT EN DEFINITIES

1.1. Juridische en politieke context

Het **Verdrag van Amsterdam**, dat sinds mei 1999 van kracht is, verschaft een rechtsgrond voor acties ter voorkoming van criminaliteit op EU-niveau. In artikel 29 is bepaald dat „het doel van de Unie [is] de burgers in een ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid een hoog niveau van zekerheid te verschaffen”. Het voorkomen van „al dan niet georganiseerde” criminaliteit wordt erin genoemd als een van de middelen om deze doelstelling te verwezenlijken.

Tot de inwerkingtreding van het Verdrag van Amsterdam in mei 1999 was de aandacht voor beleidsmaatregelen inzake misdaadpreventie op EU-niveau meestal beperkt tot de voorkoming van georganiseerde criminaliteit. In het actieplan ter bestrijding van de georganiseerde criminaliteit van 1997 ⁽¹⁾ zijn een aantal gebieden aangegeven die voorrang moeten krijgen teneinde georganiseerde criminaliteit te voorkomen en ook in het actieplan van Wenen van december 1998 ⁽²⁾ zijn specifieke, daartoe strekkende maatregelen vastgelegd.

De **Europese Raad van Tampere** van oktober 1999 heeft het belang van een doeltreffend beleid ter voorkoming van criminaliteit op het niveau van de Unie bevestigd in zijn conclusies ⁽³⁾ nrs. 41 en 42, overeenkomstig welke:

„— aspecten van criminaliteitspreventie in de maatregelen ter bestrijding van de criminaliteit worden geïntegreerd en dat de nationale criminaliteitspreventieprogramma's verder worden uitgebouwd. Er moeten gemeenschappelijke prioriteiten op het gebied van de criminaliteitspreventie worden uitgewerkt en geïdentificeerd voor het externe en interne beleid van de Unie, en deze prioriteiten moeten in aanmerking worden genomen bij de voorbereiding van de nieuwe regelgeving;

— er verder moet worden gewerkt aan de uitwisseling van beste praktijken, het netwerk van bevoegde nationale autoriteiten voor criminaliteitspreventie en de samenwerking tussen de nationale criminaliteitspreventieorganisaties moeten worden versterkt, en daartoe de mogelijkheid van een door de Gemeenschap gefinancierd programma moet worden onderzocht. De eerste prioriteiten voor deze samenwerking zouden jeugdcriminaliteit, stedelijke en drugsgerelateerde criminaliteit kunnen zijn”.

Op 29 november 2000 heeft de Commissie een **mededeling** aan de Raad en het Europees Parlement ingediend inzake de „Preventie van de criminaliteit in de Europese Unie — Beraad over gemeenschappelijke richtsnoeren en voorstellen voor een communautaire financiële steunverlening” ⁽⁴⁾. Met deze mededeling gaf de Commissie de aanzet voor de vaststelling van prioriteiten op het gebied van de criminaliteitspreventie op EU-niveau en droeg zij bij aan de ontwikkeling van een doeltreffende EU-strategie. In aansluiting op deze mededeling hebben er zich belangrijke ontwikkelingen voorgedaan en werd met name het Europees Forum voor de preventie van de georganiseerde criminaliteit ⁽⁵⁾ ingesteld, werd een Europees netwerk inzake criminaliteitspreventie ⁽⁶⁾ opgericht en werd een besluit van de Raad tot vaststelling van het Hippocrates-programma ter medefinanciering van samenwerkingsprojecten tussen lidstaten ⁽⁷⁾ goedgekeurd.

Voorts werd een specifiek onderzoeksthema inzake criminaliteitspreventie opgenomen in het Zesde EU-kaderprogramma voor O & O (onderzoek en technologische ontwikkeling). Hierdoor zal onder meer worden bijgedragen aan de vaststelling van gemeenschappelijke instrumenten voor de meting van de omvang en de aard van volumecriminaliteit, aan de evaluatie van strategieën om de criminaliteit terug te dringen en aan de analyse van bedreigingen op lange termijn.

Zoals in de mededeling van 2000, wordt ook in de onderhavige mededeling onderstreept dat de verantwoordelijkheid op het gebied van de preventie in de eerste plaats bij de lidstaten berust, aangezien jeugdcriminaliteit, stedelijke en drugsgerelateerde criminaliteit van lokale aard zijn. Teneinde preventieactiviteiten in de lidstaten op doeltreffende wijze te ondersteunen, om herhaling van inspanningen te vermijden en de beschikbare middelen doeltreffender te gebruiken, zijn bepaalde samenwerkingsactiviteiten vereist op EU-niveau.

In artikel III 173 van het **Ontwerpverdrag tot vaststelling van een grondwet**, dat door de Conventie werd opgesteld over de toekomst van Europa, wordt opnieuw bevestigd dat blijvend voldoende aandacht aan criminaliteitspreventie moet worden besteed. In genoemd artikel is bepaald dat bij Europese wet of kaderwet maatregelen kunnen worden vastgesteld ter stimulering en ondersteuning van het optreden van de lidstaten op het gebied van misdaadpreventie (maar dat deze geen aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke regelingen kunnen inhouden).

1.2. Definities

1.2.1. Het begrip volumecriminaliteit

Deze mededeling heeft alleen betrekking op de preventie van niet-georganiseerde criminaliteit. De Commissie is van mening dat deze soorten criminaliteit het best kunnen worden omschreven als volumecriminaliteit, omdat deze alle vormen van criminaliteit omvat die vaak worden gepleegd en waarbij gemakkelijk kan worden vastgesteld wie de slachtoffers ervan zijn. Volumecriminaliteit is de belangrijkste bron van zorg voor Europese burgers⁽⁸⁾. De betrokken delicten zijn meestal eigendomsdelicten en gaan vaak gepaard met fysiek geweld. Voorbeelden ervan zijn woninginbraken, diefstallen uit auto's, gewone overvallen, straatoverrij, enz. Deze vormen van criminaliteit vallen onder de drie brede prioritaire gebieden die door de Europese Raad van Tampere zijn aangegeven: jeugdcriminaliteit, stedelijke en drugsgerelateerde criminaliteit. Een belangrijk kenmerk van volumecriminaliteit is dat deze tegen de gezinnen en burgers is gericht. Dat heeft gevolgen voor de preventieve maatregelen, in het bijzonder die welke er veeleer op zijn gericht de problemen aan te pakken die het gevolg zijn van deze vormen van criminaliteit dan op het terugdringen van het aantal misdaden die „de krantenkoppen halen” en vaker in het kader van de georganiseerde criminaliteit worden gepleegd⁽⁹⁾.

Het financiële kostenplaatje van volumecriminaliteit voor de samenleving mag evenmin worden onderschat⁽¹⁰⁾. Er dient evenwel in aanmerking te worden genomen dat de kostenramingen van lidstaat tot lidstaat verschillen⁽¹¹⁾. Uit studies is gebleken dat deze vorm van criminaliteit voor jongeren vaak de eerste stap vormt vooraleer zij betrokken geraken bij ernstigere vormen van criminaliteit, en met name georganiseerde criminaliteit. Investeren in de preventie van volumecriminaliteit, betekent bijgevolg ook investeren in de terugdringing van zwaardere vormen van criminaliteit⁽¹²⁾.

1.2.2. Het begrip criminaliteitspreventie

De Commissie stelt voor om voor het doel van deze mededeling gebruik te maken van de definitie van criminaliteitspreventie die is gegeven in het besluit van de Raad van mei 2001 betreffende de oprichting van een Europees netwerk inzake criminaliteitspreventie (EUCPN). Overeenkomstig die definitie: „... bestrijkt (criminaliteitspreventie) alle maatregelen die ten doel hebben om criminaliteit en gevoelens van onveiligheid onder de burgers zowel in kwantitatief als in kwalitatief opzicht terug te dringen of mede terug te dringen, hetzij door criminele activiteiten rechtstreeks te ontmoedigen, hetzij door beleidsmaatregelen en acties waardoor de mogelijkheden voor en de oorzaken van criminaliteit worden beperkt. Bij criminaliteitspreventie worden overheid, bevoegde autoriteiten, strafrechtelijke instanties, lokale autoriteiten en organisaties van specialisten die zij in Europa hebben opgericht, de particuliere sector, vrijwilligersorganisaties, onderzoekers en het publiek — daarin bijgestaan door de media — ingeschakeld”⁽¹³⁾.

Preventieve maatregelen moeten er derhalve niet alleen op zijn gericht criminaliteit in de strikte zin des woords te voorkomen; zij moeten zich ook uitstrekken tot „antisociaal gedrag”, dat bij wijze van spreken een soort „voorstadium” van criminaliteit vormt. Als voorbeelden in dit verband kunnen worden ge-

noemd, buurten waar veel lawaaioverlast heerst, waar rondhangende tieners, dronkelieden of lawaaischoppers, rondslingerend vuilnis of afval het straatbeeld bepalen, waar de woonomgeving belabberd en de woonomstandigheden slecht zijn. Dergelijke omstandigheden kunnen het herstel van probleemgebieden bemlemmeren en daardoor een omgeving creëren waarin criminaliteit gedijt. Antisociaal gedrag ondermijnt het gevoel van veiligheid en verantwoordelijkheid dat nodig is om mensen te doen deelnemen aan het gemeenschapsleven. Uit een oogpunt van preventie is het bijgevolg eveneens een belangrijk aspect waaraan aandacht moet worden besteed.

Preventie moet zich ook bezighouden met het fenomeen van de angst voor criminaliteit, aangezien uit onderzoek⁽¹⁴⁾ is gebleken dat die angst vaak even schadelijk is als de misdaad zelf. Angst voor criminaliteit kan ertoe leiden dat mensen zich terugtrekken uit het sociale leven en hun vertrouwen in politie en rechtsstaat verliezen.

De bevoegde autoriteiten van de lidstaten zijn het erover eens dat de preventie van criminaliteit een noodzakelijke aanvulling vormt van repressieve maatregelen. De ervaring leert dat overdreven aandacht voor repressieve maatregelen leidt tot steeds toenemende kosten voor het strafrechtelijk apparaat, een toenemend aantal gedetineerden en stijgende recidivecijfers. Preventieve maatregelen kunnen, wanneer zij goed zijn geconcipeerd en goed worden toegepast, in uiteenlopende mate bijdragen tot een aanzienlijke vermindering van de criminaliteit. Dat criminaliteitspreventie daadwerkelijk resultaat kan hebben, blijkt uit de volgende voorbeelden⁽¹⁵⁾.

- Het risico van woninginbraken kan aanzienlijk worden verkleind wanneer enkele relatief eenvoudige preventieve maatregelen worden genomen, zoals die welke zijn aangegeven in de Politiemonitor Bevolking, een breed opgezet Nederlands onderzoek naar de slachtoffers van criminaliteit. Uit dergelijk onderzoek⁽¹⁶⁾ blijkt dat wanneer vijf van die preventieve maatregelen worden genomen (het licht aanlaten bij het verlaten van de woning; extra sloten op deuren en ramen; extra buitenverlichting; inbraakalarm en/of een hond), het risico van inbraken spectaculair afneemt.
- Goed gedocumenteerde en nauwkeurig geëvalueerde initiatieven inzake jongeren in de leeftijdscategorie van 10 tot 16 jaar wijzen er in sterke mate op dat doeltreffende ontwikkelingsgerichte programma's en vroegtijdige interventieprogramma's belangrijke positieve gevolgen kunnen hebben op lange termijn. 16 jaar later bleek de kans op arrestatie van jongeren die aan dergelijke programma's hadden deelgenomen, veel geringer dan bij hun collega's in de controlegroep⁽¹⁷⁾.
- Het klinkt misschien eenvoudig, maar een betere straatverlichting is een preventiemaatregel die blijkt te werken. Uit een systematisch onderzoek van 13 afzonderlijke studies blijkt dat een betere straatverlichting de criminaliteit met ongeveer 20 % terugdringt⁽¹⁸⁾. Uit dit onderzoek is gebleken dat in zones waar de verlichting 's nachts beter is, ook overdag minder criminaliteit wordt gepleegd. De installatie van nieuwe verlichting kan voor potentiële delinquenten een signaal zijn dat de gemeenschap meer in het gebied investeert, een teken van toegenomen trots, saamhorigheid en informele controle, de klok rond.

— Een markant voorbeeld in het kader van het preventiebeleid dat eveneens verdient te worden vermeld, is het „Perry Pre-school program”. In het kader van dit initiatief, waarmee in de jaren zeventig in de Verenigde Staten van start werd gegaan, wordt gezorgd voor voorschoolse verrijkskursussen voor jonge kinderen (in de leeftijd van drie of vier jaar) uit lage-inkomensgezinnen, gecombineerd met wekelijkse bezoeken thuis door het personeel dat aan het programma deelneemt. Uit langdurige follow-ups is gebleken dat de arrestatiepercentages aanzienlijk lager liggen bij jongeren en volwassenen die aan het programma hebben deelgenomen, maar ook dat het slaagpercentage in het secundair en het tertiair onderwijs, de arbeidsdeelname en het loonniveau aanzienlijk hoger liggen. Dit programma is niet alleen doeltreffend gebleken, ook de kosten/baten-analyse ervan was positief. De totale baten van het programma zijn namelijk geraamd op drie keer de kostprijs ervan.

In het kader van het programma „Jeugd” van de EU (19), waarmee aan het einde van de jaren tachtig van start werd gegaan, wordt vooral aandacht besteed aan het welzijn, het politieke respect voor en de integratie van jongeren in de samenleving. Het programma heeft via zijn activiteiten een belangrijke preventieve invloed gehad.

Tot slot moet worden vermeld dat in de gevangenis en in de cruciale periode na de vrijlating verstrekte opleiding voor delinquenten van essentieel belang kan zijn om de moeilijke reïntegratie in de samenleving mogelijk te maken en de kans op recidive terug te dringen. Grundtvig, het onderdeel volwassenenonderwijs van het EU-onderwijsprogramma Socrates, heeft ten doel steun te verlenen aan projecten en leerpartnerschappen die een opmerkelijke impact hebben op de deelnemende instellingen en daarbuiten (20).

Volumecriminaliteit wordt meestal op lokaal niveau, in een stedelijke omgeving, gepleegd. Dat betekent dat alleen op dat niveau een doeltreffend beleid mogelijk is dat aan de specifieke lokale of regionale omstandigheden is aangepast. Het staat derhalve aan de lidstaten ervoor te zorgen dat op hun grondgebied op alle niveaus doeltreffende maatregelen ter voorkoming van criminaliteit worden genomen. Wegens de nadruk op het lokale niveau dienen de preventieve acties zo dicht mogelijk bij de gewone burger te worden opgezet en dienen er vele verschillende categorieën van actoren bij te worden betrokken. Een belangrijk aspect van preventieve maatregelen is bijgevolg ook dat een grote verscheidenheid van actoren erbij moet betrokken zijn, zowel uit de publieke sector (politie, plaatselijke overheden, maatschappelijk werkers, met bijzondere aandacht vooral aan jongeren) en de particuliere sector (bedrijfsverenigingen, verzekeringsmaatschappijen, burgerorganisaties).

1.3. Algemene tendensen in de criminaliteit

Er is informatie nodig over de tendensen in de criminaliteit en de publieke opinie over criminaliteit om een beter inzicht te krijgen in de gevolgen voor de samenleving wanneer geen preventieve maatregelen worden genomen, alsmede over de wijze waarop inspanningen op het gebied van de criminaliteitspreventie de tastbare en niet-tastbare kosten voor de slachtoffers van criminaliteit en recidive bij delinquenten kunnen terugdringen.

Er zijn twee instrumenten om de aard en de omvang van criminaliteit op EU-niveau te meten: 1) officiële, door de politie bijgehouden criminaliteitsstatistieken, en 2) de internationale enquête naar de slachtoffers van misdaad (ICVS). In het eerste geval is het niet mogelijk absolute en relatieve cijfers tussen de lidstaten te vergelijken wegens de talrijke verschillen in de wetgevingen van de lidstaten en de verschillende manieren waarop de officiële criminaliteitsstatistieken worden opgesteld. Deze gegevens kunnen evenwel nuttig zijn om tendensen in de tijd vast te stellen.

Op EU-niveau geeft het totale aantal door de politie geregistreerde misdaden het volgende beeld te zien. Tussen 1950 en 1970 nam het misdaadniveau gestaag, zij het niet verontrustend, toe. Vanaf 1970 steeg het echter versneld en het bereikte een hoogtepunt in het midden van de jaren negentig. Sinds 1990 is het totale aantal geregistreerde misdaden in de vijftien lidstaten vrij stabiel gebleven. Tussen 1991 en 2001 is het per jaar gemiddeld met een procent (21) toegenomen.

Het tweede instrument waarvan gebruik kan worden gemaakt om een beeld te krijgen van de aard en de omvang van de criminaliteit op EU-niveau is de ICVS (22), een zeer verrijkend geheel van volledig gestandaardiseerde steekproefenquêtes naar de ervaringen van de gezinnen met criminaliteit in verschillende landen. Een raming van de absolute criminaliteitsniveaus kan worden verkregen uit de ICVS betreffende de ervaring van slachtoffers met criminaliteit. Over het algemeen genomen blijkt uit de ICVS dat de criminaliteit is toegenomen tussen 1988 en 1999, of is verminderd in 1995, en vervolgens in nog sterkere mate is afgenomen in 1999. Bij een vergelijking met door de politie geregistreerde criminaliteitsgegevens blijkt dat de tendensen in de gegevens van de slachtofferenquête overeenstemmen met die in de gegevens van de politie.

1.4. Tendensen op bepaalde terreinen van criminaliteit

Behalve het totale aantal misdaden, worden ook twee specifieke vormen van door de politie geregistreerde criminaliteit kort behandeld: woninginbraken (omschreven als het zich met geweld toegang verschaffen tot een woning om te stelen) en gewelddelicten (omschreven als geweld tegen personen, beroving en seksuele misdrijven). Er wordt bijzondere aandacht aan deze misdaden besteed omdat zij, uit het oogpunt van de slachtoffers, de zwaarste en financieel ernstigste vormen van criminaliteit zijn, die tot grote ongerustheid leiden bij de stedelijke bevolking en in alle lidstaten vaak voorkomen.

In veel lidstaten van de EU wordt een opmerkelijk scherpe afname van het aantal woninginbraken vastgesteld. Een van de belangrijkste redenen voor deze spectaculaire daling is vermoedelijk het effect van het verscherpt preventief gedrag van de bevolking. Volgens de meest recente conclusies van de internationale enquête naar misdaadslachtoffers neemt de bevolking in de meeste landen in toenemende mate maatregelen ter voorkoming van criminaliteit. Het aandeel van de woningen met speciale deursloten is sinds 1992 in het algemeen toegenomen. Het gemiddelde aantal woningen met een alarmsysteem is toegenomen van 8 % in 1992 tot 14 % in 2000, maar het probleem is nog niet volledig opgelost. Een woninginbraak impliceert een schending van de persoonlijke levenssfeer. De negatieve gevolgen voor de slachtoffers zijn in dit geval groter dan alleen de materiële schade.

In 2000 heeft de politie in de vijftien lidstaten in totaal 1 511 000 woninginbraken geregistreerd. Dat komt neer op een gemiddelde van 4 140 inbraken per dag, 172 per uur en bijna drie per minuut.

De statistieken geven helaas een stijging van het aantal geweldsmisdrijven op EU-niveau aan. Dit lijkt in het bijzonder te gelden voor gewelddelicten gepleegd door jongeren. Bij een vergelijking van de tendensen bij geweldsmisdrijven die door de politie tussen 1995 en 2000 zijn geregistreerd, wordt in twaalf van de lidstaten een toename van het geweld waargenomen. De scherpste stijging wordt vastgesteld in Spanje, Frankrijk en Nederland (+ 50 en + 41 %).

In 2000 heeft de politie in de 15 lidstaten in totaal 1 770 000 gewelddelicten vastgesteld. Dit komt neer op een gemiddelde van 4 850 per dag, 202 per uur en meer dan drie per minuut.

1.5. De publieke opinie in verband met criminaliteit

Behalve statistieken die zijn gebaseerd op gegevens van de politie en slachtofferenquêtes zijn ook opiniepeilingen inzake criminaliteit belangrijke instrumenten om de angst voor criminaliteit, de perceptie van het risico dat men loopt om slachtoffer te worden van criminaliteit en opinies over criminaliteit en criminaliteitspreventie te meten ⁽²³⁾.

Uit deze enquêtes blijkt dat het onveiligheidsgevoel in de EU tussen 1996 en 2002 langzaam, doch gestaag is toegenomen. In het najaar van 2002 hadden vooral vrouwen en ouderen een onveiligheidsgevoel. In dezelfde periode kwamen de burgers in hun woonomgeving in de hele EU ook vaker in contact met drugserelateerde problemen. Dergelijke contacten werden vooral gemeld door de jongeren onder de respondenten. In alle lidstaten was meer dan de helft van de respondenten van mening dat een betere politiezorg zou bijdragen tot een reductie van de criminaliteit. In de hele EU was een grote meerderheid van de respondenten van mening dat gerichte programma's ter voorkoming van criminaliteit doeltreffender zijn dan strengere straffen om jongeren uit de criminaliteit te houden. Een meerderheid van de respondenten was tevens van mening dat armoede, werkloosheid en een gebrek aan discipline factoren zijn die criminaliteit bij jongeren in de hand kunnen werken.

1.6. In de toekomst verwachte tendensen

Criminaliteit evolueert voortdurend. De misdadigers passen zich aan aan de tegenmaatregelen die worden genomen. Misdadigers maken misbruik van of geven een oneigenlijke bestemming aan nieuwe producten, diensten en systemen, en maken een verkeerd gebruik van nieuw gecreëerde omgevingen ⁽²⁴⁾. Dit betekent dat de autoriteiten voortdurend op hun hoede moeten zijn voor nieuwe bedreigingen en ontwikkelin-

gen op de misdaadmarkt. Op die manier kunnen op het gebied van de criminaliteitspreventie belangrijke resultaten worden geboekt. Bepaalde ontwikkelingen hebben zich in het verleden echter totaal onverwacht voorgedaan. Op grond van een aantal recente initiatieven ⁽²⁵⁾ in het kader waarvan vooruit werd gekeken om na te gaan welke de nieuwe bedreigingen en ontwikkelingen in de criminaliteit zouden zijn, kunnen een aantal belangrijke ontwikkelingen op maatschappelijk, technologisch en economisch gebied worden geëvalueerd.

In de toekomst zal de samenleving in het algemeen heterogener zijn, sterker in netwerken zijn georganiseerd, zullen de mensen beter opgeleid, welvarender en beter geïnformeerd zijn, maar zullen er ook potentieel meer risicopersonen zijn. De toegenomen mobiliteit van personen, diensten, goederen en nieuwe technologieën creëert enorme mogelijkheden voor welvaart en groei, maar kan ook leiden tot nieuwe kansen op het gebied van criminaliteit. Bepaalde categorieën van personen blijven uitgesloten van de kansen op welvaart en opleiding: eenoudergezinnen, drugs- en alcoholverslaafden, alleenstaanden die anoniem en afgezonderd van de buitenwereld leven of in gemarginaliseerde gebieden wonen, immigranten en migranten van de tweede en derde generatie. De nieuwe technologieën zouden de kansen op het gebied van criminaliteit in de hand kunnen werken doordat: zij gemakkelijker toegang verlenen tot systemen, gebouwen, goederen en informatie, doordat de geografische belemmeringen voor criminaliteit worden weggenomen, doordat de omvang van de potentiële baten van en de anonimiteit bij het plegen van misdrijven of het gebruik van de opbrengsten ervan toeneemt.

De autoriteiten zullen ingevolge deze ontwikkelingen moeten zorgen voor de preventie en bestrijding van sterker gespecialiseerde misdrijven, zoals elektronische diefstal, waarvan de omvang en de snelheid nog kunnen worden vergroot door nieuwe technologieën. De komende jaren zullen de regeringen preventieve beleidsmaatregelen moeten ontwikkelen om zich aan de maatschappelijke veranderingen en nieuwe criminaliteitspatronen aan te passen. Nationale beleidsmaatregelen ter voorkoming van criminaliteit moeten het mogelijk maken om op een innovatieve wijze te reageren op de uitdagingen die het gevolg zijn van dergelijke ontwikkelingen.

2. ONTWIKKELINGEN OP HET NIVEAU VAN DE EUROPESE UNIE

Aangezien volumecriminaliteit van lokale aard is, kunnen doeltreffende maatregelen alleen op dat niveau, ondersteund door het nationale niveau, worden genomen. Sommige samenwerkingsactiviteiten moeten echter op het niveau van de EU worden georganiseerd, teneinde de activiteiten op nationaal niveau doeltreffend te kunnen ondersteunen, herhaling van inspanningen te vermijden en de beschikbare middelen doeltreffender te gebruiken.

2.1. Resultaten in de lidstaten

Verschillende lidstaten zijn met wisselend succes actief geweest op het gebied van de preventie van volumecriminaliteit ⁽²⁶⁾.

Ondanks de positieve ontwikkelingen in de meeste lidstaten, zijn er nog een aantal obstakels die de doeltreffende preventie van volumecriminaliteit belemmeren. Deze kunnen kort als volgt worden omschreven.

Moeilijkheden bij de tenuitvoerlegging

Er zijn steeds meer aanwijzingen dat doeltreffende criminaliteitspreventiemaatregelen wel degelijk bestaan en op vele vormen van delinquent gedrag kunnen worden toegepast. De uitdaging is echter hoe deze kennis in praktijk kan worden gebracht. Vaak wordt in het kader van officiële criminaliteitspreventiemaatregelen en -praktijken geen gebruik gemaakt van bestaande goede methoden of beproefde werkwijzen. Er lijkt een kloof te bestaan tussen de onderzoeksresultaten en de maatregelen en methoden ter voorkoming van criminaliteit, die als volgt te verklaren valt.

Op het gebied van de criminaliteitspreventie zijn vele verschillende partners en organisaties actief, die vaak niet zo gecoördineerd samenwerken als wenselijk is. Een ander probleem is dat er te weinig samenhang bestaat tussen de informatie van de talrijke autoriteiten en organisaties die bij de criminaliteitspreventie betrokken zijn (politie, jeugdwerkers, kamers van koop-handel, gemeentelijke sociale diensten, enz.). Het beperkte gebruik dat van de grote hoeveelheid beschikbare informatie wordt gemaakt, draagt ertoe bij dat de genomen maatregelen niet in overeenstemming zijn met het eigenlijke probleem.

Er is nog te weinig bekend over kwantitatieve en kwalitatieve analysemethoden en diverse preventieve maatregelen, de relevantie, beperkingen en positieve resultaten ervan.

Er zijn talrijke voorbeelden van de weinige aandacht die de preventie van criminaliteit krijgt in vergelijking met de andere schakels in het strafrechtelijk systeem. Door het gebrek aan financiële en menselijke middelen wordt de noodzakelijke langetermijnplanning vaak vervangen door een kortetermijnbenadering en wordt onvoldoende aandacht besteed aan de correcte uitvoering van preventieprojecten.

Wijze waarop de kloof kan worden gedicht

Er kan een aantal maatregelen worden genomen om bovengenoemde obstakels uit de weg te ruimen. De beschrijvingen van goede werkwijzen en beproefde methoden zouden gebruikersvriendelijker moeten worden, in het bijzonder voor diegenen die in de dagelijkse praktijk staan. Bij de indienstneming, selectie en bevordering van leidinggevend personeel en personeel dat het misdadpreventiebeleid ten uitvoer legt, zou meer belang moeten worden gehecht aan kennis van de vakliteratuur, de analysemethoden en de praktische toepassing daarvan bij de preventie van criminaliteit. De subsidieverlenende autoriteiten zouden de aandacht van de uitvoerders van de preventieprogramma's moeten vestigen op de bestaande goede methoden en beproefde werkwijzen en op de mogelijkheden om daarvan gebruik te maken. Een adequate evaluatie van de strategie en de impact ervan zou een standaardvoorwaarde moeten zijn voor de goedkeuring van of steunverlening aan een criminaliteitspreventieprogramma. De uitwisseling van informatie tussen verschillende partners zou moeten worden beloofd. Sommige

lidstaten leggen (onder meer) de plaatselijke autoriteiten, de politieautoriteiten, de gezondheidsautoriteiten en de reclaseringsinstanties de verplichting op samen te werken bij de ontwikkeling en tenuitvoerlegging van een strategie ter bestrijding van criminaliteit en ordeverstoring in hun gebied (met inbegrip van de verplichting informatie uit te wisselen)⁽²⁷⁾. Deze organisaties moeten rekening houden met gewijzigde werkmethoden, interne prioriteiten en hun betrekkingen met andere instanties en met de ruimere gemeenschap.

Correct uitgevoerde programma's, waarmee het doel niet wordt gehaald, maar die inzicht verschaffen in de oorzaken van dit falen, moeten als geslaagd worden beloofd. De regeringen zouden gespecialiseerde professionele eenheden moeten opzetten, die de verantwoordelijkheid voor de criminaliteitspreventie en voor de toepassing en tenuitvoerlegging van op bewijzen gebaseerde preventieve optredens op zich nemen. De uitvoering van criminaliteitspreventiemaatregelen vraagt tijd en er is een aantal jaren vereist om deze ten volle te ontwikkelen en te evalueren. Omdat vele van de huidige criminaliteitsproblemen oplossingen vereisen die de traditionele grenzen van het strafrecht overschrijden, moeten door de overheid nieuwe systeem-brede strategieën worden aangemoedigd die dezelfde politieke status moeten krijgen als de andere schakels in het strafrechtelijk systeem.

Opdat Europese criminaliteitspreventiemaatregelen de veiligheid en rechtvaardigheid zouden versterken, is het absoluut noodzakelijk dat voor een goede en op bewijzen gebaseerde criminaliteitspreventie wordt gezorgd en dat deze in praktijk wordt gebracht.

2.2. Resultaten op het niveau van de EU

In aansluiting op de mededeling van november 2000 heeft de Unie haar goedkeuring gehecht aan belangrijke instrumenten om bij te dragen aan een doeltreffender misdadpreventie in de hele Unie, met name het Europees netwerk inzake criminaliteitspreventie en de financieringsprogramma's Hippocrates en AGIS.

2.2.1. Het Europees netwerk inzake criminaliteitspreventie

Op 28 mei 2001 heeft de Raad een besluit goedgekeurd betreffende de oprichting van een Europees netwerk inzake criminaliteitspreventie (EUCPN)⁽²⁸⁾. Het netwerk heeft ten doel bij te dragen aan de ontwikkeling van de diverse aspecten van de criminaliteitspreventie in de Europese Unie en acties ter voorkoming van criminaliteit op lokaal en nationaal vlak te ondersteunen. Hoewel het netwerk zich met alle vormen van criminaliteit bezighoudt, zal in het kader ervan bijzondere aandacht worden besteed aan jeugdcriminaliteit en stedelijke en drugsgerelateerde criminaliteit. In dit verband zou het netwerk de samenwerking, de contacten en de uitwisseling van informatie en ervaringen tussen de lidstaten en nationale organisaties onderling, en tussen de lidstaten en de Commissie en andere netwerken die gespecialiseerd zijn in vraagstukken in verband met criminaliteitspreventie, moeten vergemakkelijken. Een andere belangrijke taak van het netwerk is informatie over bestaande acties inzake criminaliteitspreventie te verzamelen en te analyseren.

Resultaten tot nog toe

Het netwerk heeft sinds de start ervan in 2001 goede resultaten geboekt. Voor de allereerste keer zijn vertegenwoordigers en experts uit de lidstaten geregeld samengekomen om ervaringen uit te wisselen, een gemeenschappelijke strategie en prioriteiten voor acties en onderzoek op grond van jaarprogramma's vast te stellen. Er werd een aanvang gemaakt met de inventarisering van preventiemaatregelen die doeltreffend zijn gebleken (goede methoden). De eerste conferentie voor de uitwisseling van goede methoden over kwesties op het gebied van jeugdcriminaliteit/etnische minderheden, woninginbraken en drugsgerelateerde diefstallen werd op 7 en 8 oktober 2002 in Denemarken georganiseerd en medegefinancierd uit het Hippocrates-programma. Een tweede conferentie, die op 11 en 12 november 2003 in Rome werd gehouden, vormde een verdere belangrijke stap bij de uitbouw van een geheel van goede preventiemethoden op EU-niveau.

Er is vooruitgang geboekt bij de ontwikkeling van een gemeenschappelijke methodologie voor de voorbereiding, tenuitvoerlegging en controle van preventieprojecten. Door de instelling van deskundigengroepen was het mogelijk vooruitgang te boeken door bijvoorbeeld het probleem van diefstal van mobiele telefoons aan te pakken als een ernstige vorm van straatcriminaliteit⁽²⁹⁾ en de samenwerking tussen de openbare en de particuliere sector te verbeteren. Bijeenkomsten van deskundigen hebben ook geleid tot een beter inzicht in de lacunes in het onderzoek en de manieren om deze aan te vullen. In deze context bereidt het secretariaat van het netwerk momenteel de uitvoering van vijf studies voor over onderwerpen zoals door jongeren gepleegd geweld, een register van autodiefstallen, angst voor criminaliteit, pesten op school en de kosten en baten van criminaliteitspreventie.

Er zijn aanzienlijke inspanningen geleverd op het gebied van de verzameling, beschrijving en verbetering van de kwaliteit en de vergelijkbaarheid van de statistieken over criminaliteit en strafrechtspraak van de lidstaten. De EUCPN-werkgroep inzake criminaliteit en slachtofferschap heeft een inventaris opgesteld van de informatie die beschikbaar is over nationale en transnationale misdaadstatistieken, teneinde beleidsmakers in de lidstaten gemakkelijk referentiemateriaal te verschaffen. De aandacht van de groep ging vooral naar (straat)roof, woninginbraken en autodiefstal. In mei 2003 legde de groep een verslag voor met aanbevelingen over de wijze waarop transnationale statistieken kunnen worden verbeterd en gebruikt in het kader van preventiemaatregelen.

De website van het EUCPN is een doeltreffend instrument geworden voor het verschaffen, aan zowel deskundigen als het grote publiek, van informatie over het preventiebeleid van de lidstaten en de activiteiten van het EUCPN. Het netwerk heeft samenwerkingsverbanden tot stand gebracht met het Europees Waarnemingscentrum voor drugs en drugsverslaving in Lissabon en met Europol.

Er is tevens goede vooruitgang geboekt wat betreft de ontwikkeling van een gemeenschappelijke methodologie ter voorbereiding, uitvoering en evaluatie van concrete projecten ter voor-

oming van criminaliteit. Een dergelijke methodologie is nodig om de kwaliteit van preventieprojecten, waar deze ook in de Unie worden uitgevoerd, te verbeteren en een gestandaardiseerde vergelijking tussen landen mogelijk te maken. De besprekingen in het EUCPN spitsten zich toe op de zogenoemde methode van de „5 I's”. Hiermee worden de 5 stappen bedoeld die moeten worden gedaan bij de beschrijving en evaluatie van elk project en elke maatregel ter voorkoming van criminaliteit⁽³⁰⁾. Het EUCPN voorziet dat de lidstaten in de loop van de volgende paar maanden overeenstemming over de methode van de „5 I's” zullen bereiken. Het is belangrijk dat een dergelijke overeenkomst formeel wordt vastgelegd, zodat de daadwerkelijke toepassing ervan wordt gegarandeerd.

Moelijkheden waarmee het EUCPN wordt geconfronteerd

In het besluit van de Raad tot oprichting van het netwerk wordt erop aangedrongen de werkzaamheden van het netwerk binnen drie jaar na de aanneming van het besluit te evalueren⁽³¹⁾, d.w.z. vóór het einde van 2004. Teneinde de Raad volgend jaar bij zijn evaluatie te helpen, acht de Commissie het nodig dat de institutionele structuur van het EUCPN aan een grondig onderzoek wordt onderworpen. Ondanks de resultaten die tot nog toe zijn bereikt, dient het functioneren van het netwerk aanzienlijk te worden verbeterd. Het feit dat het netwerk geen institutionele structuur heeft, dat het budget ervan niet toereikend is en dat er geen duidelijke financiële regels bestaan, zijn de oorzaak van belangrijke moeilijkheden. Bovendien is het secretariaat, dat 1,5 personeelsleden telt, te klein om zijn taken naar behoren uit te voeren, zeker wanneer er rekening mee wordt gehouden dat het netwerk vanaf 1 mei 2004 25 volle leden zal tellen. De Commissie is daarom van mening dat het EUCPN, om volledig operationeel te worden, middelen uit de communautaire begroting moet ontvangen, moet beschikken over financiële regels waarin duidelijk is vastgesteld hoe de financiële middelen moeten worden gebruikt, en een secretariaat met een toereikend aantal personeelsleden moet hebben. De opties in dit verband zijn: ofwel het netwerk rechtspersoonlijkheid te geven, ofwel het in de diensten van de Commissie te integreren.

Een ander probleem is dat het netwerk zijn potentieel niet ten volle kan benutten zolang niet alle lidstaten zich ertoe hebben verbonden formeel nationale algemene beleidsmaatregelen inzake criminaliteitspreventie aan te nemen en ten uitvoer te leggen. Zolang niet alle lidstaten over dergelijke beleidsmaatregelen beschikken, bestaat het risico dat de activiteiten van het netwerk, hoe nuttig deze op zich ook mogen zijn, ten dele op zichzelf staande activiteiten blijven, zonder adequate follow-up in de praktijk van de nationale misdaadbestrijding in de lidstaten.

2.2.2. De programma's Hippocrates en AGIS

In aansluiting op de mededeling van november 2000 inzake criminaliteitspreventie had de Unie twee instrumenten goedgekeurd teneinde samenwerkingsprojecten tussen de lidstaten op het gebied van de misdaadpreventie mede te financieren, namelijk Hippocrates in 2001 en AGIS in 2002.

Het „Hippocrates”-programma⁽³²⁾ had ten doel de samenwerking te stimuleren tussen alle openbare en particuliere organisaties van de lidstaten die betrokken zijn bij de preventie van criminaliteit. Het bestreek een periode van twee jaar, 2001 en 2002. De prioriteiten voor de algemene criminaliteitspreventie waren gebaseerd op de drie belangrijkste problemen die door de Europese Raad van Tampere werden vastgesteld en in het werkprogramma van het EUCPN werden opgenomen, namelijk jeugdcriminaliteit, stedelijke en drugsgelerateerde criminaliteit. In 2001 werden 23 van de 60 voorgestelde projecten gefinancierd. In 2002 werden in het kader van het programma⁽³³⁾ 44 projecten ontvangen; aan 14 daarvan werd financiële steun verleend. Voorbeelden van voorstellen waaraan steun werd verleend, zijn projecten inzake samenwerking tussen de openbare en de particuliere sector bij de criminaliteitspreventie, voetbalvandalisme en „designing out of crime”, d.w.z. het „wegontwerpen” van criminaliteit.

Op voorstel van de Commissie keurde de Raad op 22 juli 2002 een kaderprogramma goed betreffende de medefinanciering van samenwerkingsprojecten in het kader van de politieke en justitiële samenwerking in strafzaken⁽³⁴⁾, het programma AGIS, dat onder meer het programma Hippocrates verving.

In 2003 werd bijgedragen aan de financiering van 30 van de 54 projecten inzake criminaliteitspreventie. Als voorbeelden van in aanmerking genomen voorstellen, kunnen worden genoemd het ontwerpen van veilige stedelijke omgevingen, de uitwisseling van beproefde methoden op het gebied van jeugdcriminaliteit en stedelijke criminaliteit, de kosten van criminaliteit en de verdeling daarvan.

2.3. De Europese prijs voor criminaliteitspreventie

De Europese prijs inzake criminaliteitspreventie (European Crime Prevention Award — ECPA) is een initiatief van Nederland, België en het VK uit 1979. De achterliggende gedachte was actoren op het gebied van de criminaliteitspreventie aan te moedigen door jaarlijks voor de Europese prijs de twee beste projecten inzake criminaliteitspreventie te selecteren. De projecten worden gekozen op grond van vaste criteria, zoals de vatbaarheid ervan voor herhaling, de inachtneming van de plaatselijke omstandigheden en de doeltreffendheid ervan met het oog op het daadwerkelijk terugdringen van criminaliteit. Sindsdien verlenen ook zes andere lidstaten hun medewerking aan het initiatief (Denemarken, Frankrijk, Zweden, Portugal, Griekenland en Finland).

De prijs heeft ten doel bij te dragen aan het terugdringen van de criminaliteit en de angst voor criminaliteit, de internationale uitwisseling van goede methoden te bevorderen en activiteiten inzake criminaliteitspreventie aan te moedigen. De prijs biedt een unieke mogelijkheid om onder meer veldwerkers en officiële vertegenwoordigers uit de lidstaten en de kandidaat-lidstaten beter bekend te maken met criminaliteitspreventie in zeer ruime zin.

Teneinde meer bekendheid te geven aan de prijs en ervoor te zorgen dat deze hopelijk door alle lidstaten wordt geaccepteerd, heeft de EU het initiatief medegefinancierd via het programma Hippocrates. Dankzij deze financiële steun bleef het ECPA-initiatief in 2002 niet beperkt tot de presentatie van de beste en meestbelovende methoden, maar omvatte het ook een grondige

bespreking van de uitvoering en de evaluatie van de deelnemende projecten. De Commissie is van mening dat het initiatief in de toekomst, ter bevordering van de coherentie en de stabiliteit, een integrerend deel moet gaan vormen van het EUCPN en dat alle lidstaten van de EU erbij moeten worden betrokken.

3. CONCLUSIES EN AANBEVELINGEN

De preventie van volumecriminaliteit is een vrij nieuw, doch potentieel doeltreffend beleidsinstrument om de criminaliteit terug te dringen. Dit soort preventie zou bijgevolg in de Europese Unie een apart beleidsterrein moeten vormen. De Commissie is van mening dat het met het oog op een doeltreffender criminaliteitspreventie in de hele Unie van essentieel belang is dat zowel in de lidstaten als op EU-niveau aan de volgende voorwaarden wordt voldaan.

3.1. Essentiële voorwaarden in de lidstaten

De plaatselijke autoriteiten dragen een bijzondere verantwoordelijkheid

Volumecriminaliteit is een typisch lokale vorm van criminaliteit. Bijgevolg berust de verantwoordelijkheid voor het aanpakken van het probleem in de eerste plaats bij de autoriteiten op dat niveau, idealiter ondersteund door het nationale niveau. Samenwerking op EU-niveau kan een belangrijke stimulerende en ondersteunende rol spelen, zonder echter in de plaats te treden van de nationale beleidsstrategieën van de lidstaten.

Nationale beleidsmaatregelen inzake criminaliteitspreventie vormen een sleutelfactor

De meeste, zij het lang niet alle, lidstaten hebben beleidsmaatregelen ter voorkoming van volumecriminaliteit ontwikkeld. De Commissie stelt daarom voor dat alle lidstaten formeel de verplichting zouden aangaan dat zij doeltreffende maatregelen ter voorkoming van volumecriminaliteit zullen vaststellen.

Het is belangrijk dat internationaal overeengekomen normen in acht worden genomen

Doeltreffende beleidsmaatregelen ter voorkoming van criminaliteit moeten aan een aantal belangrijke voorwaarden voldoen. Vele van deze voorwaarden zijn vermeld in de **United Nations Guidelines for the Prevention of Crime**⁽³⁵⁾. Eén ervan is dat er sprake moet zijn van een politieke verbintenis op het hoogste niveau, toereikende middelen, onder meer financiële middelen voor structuren en activiteiten, begeleiding door het nationale niveau van het lokale niveau, alsmede een doeltreffend partnerschap tussen de openbare en de particuliere sector. Bij strategieën ter voorkoming van criminaliteit moet, in voorkomende gevallen, ook de nodige aandacht worden besteed aan de verschillende behoeften van mannen en vrouwen en moet rekening worden gehouden met de bijzondere behoeften van kwetsbare bevolkingsgroepen. Differentiatie is voor beide categorieën ook belangrijk in verband met daders en slachtoffers. De Commissie is van oordeel dat het, in het belang van een doeltreffende criminaliteitspreventie, in de hele Unie nodig is de beginselen inzake criminaliteitspreventie van de VN in het nationale preventiebeleid van de lidstaten te integreren.

3.2. Essentiële voorwaarden op het niveau van de EU

Om de activiteiten op nationaal niveau doeltreffend te kunnen ondersteunen, om herhaling van inspanningen te vermijden en om de middelen doeltreffender te kunnen gebruiken, zijn ook op EU-niveau samenwerkingsactiviteiten met het oog op de preventie van volumecriminaliteit vereist.

Volgens de Commissie zijn de belangrijkste taken en activiteiten op het niveau van de EU: de uitwisseling van ervaringen tussen beleidsmakers en preventiedeskundigen; de omschrijving en goedkeuring van prioritaire acties; een akkoord bereiken over doeltreffend gebleken beleidsmaatregelen/maatregelen inzake criminaliteitspreventie (goede methoden); een akkoord bereiken over uniforme methodologieën om preventiemaatregelen voor te bereiden, uit te voeren en te evalueren; in de hele Unie het belang van algemene misdaadpreventie benadrukken; een akkoord bereiken over gemeenschappelijk te verrichten onderzoek om de lacunes op onderzoeksgebied aan te vullen; het opzetten van gemeenschappelijke preventieprojecten; de controle en evaluatie van nationale preventiemaatregelen; de verbetering van de vergelijkbaarheid van nationale statistieken teneinde verschillen in de criminaliteitsniveaus vast te stellen (zodat kan worden nagegaan waarom beleidsmaatregelen doeltreffend/niet doeltreffend zijn).

Hulp van de lidstaten bij deze taken en activiteiten zou nuttig zijn, hoewel er rekening mee moet worden gehouden dat de gezamenlijke activiteiten van de lidstaten in het kader van het EUCPN nooit concrete nationale activiteiten ter voorkoming van misdaad kunnen vervangen.

Teneinde het EUCPN in staat te stellen doeltreffender te functioneren en de in punt 2.2.1 toegelichte problemen aan te pakken, is de Commissie voornemens een formeel voorstel in te dienen betreffende de toekomstige institutionele structuur van het netwerk na de evaluatie ervan in 2004.

De Commissie stelt voor dat de lidstaten en de Commissie zich de komende paar jaar in het kader van het EUCPN in het bijzonder zouden bezighouden met de volgende vijf belangrijke prioritaire actieruimten, teneinde sneller concrete vooruitgang te boeken:

Prioritaire vormen van criminaliteit

In de eerste plaats dient exact te worden vastgesteld aan welke vormen van volumecriminaliteit de lidstaten in het bijzonder aandacht moeten besteden en dient daarover formeel overeenstemming te worden bereikt. In de conclusies van de Europese Raad van Tampere en het besluit van de Raad tot oprichting van het EUCPN zijn jeugdcriminaliteit, stedelijke en drugsgereleerde criminaliteit als prioritaire gebieden vermeld. Het gaat hier echter om te brede categorieën. De Commissie stelt daarom voor deze, exhaustief, onder te verdelen in de verschillende vormen van criminaliteit die onder deze drie categorieën vallen (bijvoorbeeld straatroof, diefstal uit auto's, inbraken). Op grond van die lijst kunnen dan prioritaire vormen van criminaliteit worden geselecteerd, waaraan bijzondere aandacht moet worden besteed.

Een inventaris van goede methoden

In de tweede plaats zou parallel daarmee een inventaris moeten worden opgesteld en goedgekeurd van alle bestaande goede methoden om elk van de geselecteerde vormen van criminaliteit aan te pakken. De lidstaten zouden het vervolgens eens moeten worden welke van de goede methoden het doeltreffendst zijn en daarna zouden zij zich ertoe moeten verbinden elk van de goede methoden op de betrokken vorm van criminaliteit te zullen toepassen.

Een gemeenschappelijke methodologie — de methode van de „5 I's”

Een derde prioriteit is een akkoord te bereiken over een gemeenschappelijke methode om concrete projecten ter voorkoming van criminaliteit voor te bereiden, uit te voeren en te evalueren. Dat is nodig om de kwaliteit van preventieprojecten te verbeteren en een gestandaardiseerde vergelijking tussen landen mogelijk te maken. De Commissie stelt voor voort te bouwen op de goede vooruitgang die de voorbije jaren op dit gebied in de Unie is geboekt met betrekking tot de zogenoemde methode van de 5 I's, en in de loop van de komende maanden formeel tot een akkoord te komen.

Controle en evaluatie

Een belangrijke activiteit op EU-niveau is ook de geregelde controle op en evaluatie van de algemene beleidsmaatregelen van de lidstaten op het gebied van de misdaadpreventie. Uit ervaringen met het gemeenschappelijk evaluatiemechanisme, dat uit hoofde van het gemeenschappelijk optreden van 5 december 1997⁽³⁶⁾ is ingesteld op het gebied van de georganiseerde criminaliteit, is gebleken dat dit een nuttige rol kan spelen bij de beoordeling van de gemaakte vorderingen, de vergelijking van ervaringen, het trekken van conclusies inzake het beleid en de voorlichting van de Europese burger. Een dergelijke oplossing zou bijgevolg ook voor de preventie van volumecriminaliteit moeten worden voorgesteld.

Statistieken

Tot slot wordt de Europese samenwerking bemoeilijkt door verschillen in de definiëring, de procedures voor de registratie en de structuur van statistieken over criminaliteit en strafrecht-spraak. De lidstaten moeten kunnen beschikken over degelijke statistieken over vormen van criminaliteit waaraan prioritaire aandacht moet worden besteed. Alleen een betere vergelijkbaarheid van de statistische gegevens over criminaliteit kan helpen de verschillen tussen de criminaliteitscijfers en de vormen van criminaliteit op nationaal, regionaal en stedelijk niveau vast te stellen en doeltreffende maatregelen voor een gericht optreden en beleidsmaatregelen op EU-niveau te formuleren.

Slotopmerkingen

De Commissie is voornemens, op grond van een bespreking van deze mededeling met het Europees Parlement en de Raad en rekening houdend met de conclusies van de evaluatie van het EUCPN waartoe de Raad midden 2004 zal overgaan, tegen het einde van 2004 voorstellen ter uitvoering van bovenstaande aanbevelingen in te dienen, teneinde sneller en concreter voortgang te boeken bij de preventie van volumecriminaliteit in de Unie.

- (1) PB C 251 van 15.8.1997.
- (2) PB C 19 van 23.1.1999, blz. 1. Actieplan van 3 december 1998 van de Raad en de Commissie over hoe de bepalingen van het Verdrag van Amsterdam inzake de totstandbrenging van een ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid het best kunnen worden uitgevoerd, het actieplan van Wenen.
- (3) PB C 124 van 3.5.2000.
- (4) COM(2000) 786 def. van 29 november 2000.
- (5) In de in voetnoot 1 vermelde mededeling van de Commissie was voorzien in de oprichting van het Forum. Een eerste plenaire vergadering van het Forum had plaats op 17 en 18 mei 2001.
- (6) Besluit van de Raad van 28 mei 2001 (PB L 153 van 8.6.2001).
- (7) PB L 186 van 7.7.2001.
- (8) INRA (mei 2003). Opinieonderzoek over openbare veiligheid, blootstelling aan drugsgerelateerde problemen en criminaliteit. http://europa.eu.int/comm/justice_home/eucpn/projects.html
- (9) Van Dijk, Jan J. M. (1994). Understanding crime rates: On the interactions between the rational choices of victims and offenders. *British Journal of Criminology*, deel 34, nr. 2, blz. 105-121.
- (10) 1) Van Kesteren, John et al. (2001). *Criminal Victimization in Seventeen Industrialised Countries: Key Findings from the 2000 International Crime Victims Survey*. Den Haag: ministerie van Justitie, RDC. 2) Barclay, Gordon & Tavares, Cynthia (July 2003). *International Comparisons of Criminal Justice Statistics 2001*. Londen: Afdeling Onderzoek, Ontwikkeling en Statistiek van het ministerie van Binnenlandse Zaken. 3) EUCPN (oktober 2003). *Crime Trends in the EU*. Brussel: Europese Commissie, DG JBZ, Secretariaat EUCPN.
- (11) De meest gedetailleerde nationale ramingen van de kosten zijn die betreffende Engeland en Wales, waar het ministerie van Binnenlandse Zaken een goed gedocumenteerd en geanalyseerd verslag heeft gepubliceerd, waaruit blijkt dat de jaarlijkse kostprijs van de criminaliteit 60 miljard GBP, of het equivalent van 1 700 EUR per burger bedraagt in 2000. Deze kosten omvatten de kosten van preventieve maatregelen, zoals particuliere beveiliging (ongeveer 9 %); de consequenties zoals de invloed op de slachtoffers van het geleden verlies, het lijden en de achteruitgang van de leefomgeving (circa 71 %); alsmede de kosten voor de remediëring, zoals de exploitatiekosten op het gebied van de ordehandhaving, de rechtspraak en bestrafing (circa 20 %). Brand, Sam & Price, Richard (2000). *The Economic and Social Costs of Crime*. Londen: Afdeling Onderzoek en ontwikkelingsstatistiek van het ministerie van Binnenlandse Zaken.
- (12) Kleemans, E. & Van De Bunt, H. G. (1999). Social embeddedness of organized crime. *Transnational Organized Crime*, deel 5, nr. 1, blz. 19-36. Sampson, R.J. (1997). *Neighborhoods and violent crime: A multilevel study of collective efficacy*. *Science*, deel 277, 15 augustus, blz. 2-25.
- (13) Zie artikel 1, lid 3, van het besluit van de Raad van 28 mei 2001 betreffende de oprichting van een Europees netwerk inzake criminaliteitspreventie (PB L 153 van 8.6.2001, blz. 1).
- (14) Irving, B. (2002). *Fear of crime: Theory, measurement and application*. London: Police Foundation.
- (15) De afgelopen jaren is in een aantal overzichten aangetoond dat maatregelen op het gebied van criminaliteitspreventie doeltreffende instrumenten zijn om de criminaliteit terug te dringen:
— Sherman, L.W. et al. (1997). *Preventing crime: What works, what doesn't, what's promising*. Washington, D. C.: Amerikaans ministerie van Justitie. Beschikbaar op volgend adres: <http://www.preventingcrime.org/report/index.htm>
— Goldblatt, Peter & Lewis, Chris (Eds.) (1998). *Reducing offending: An assessment of research evidence on ways of dealing with offending behaviour*. Londen: ministerie van Binnenlandse zaken. Beschikbaar op het adres: <http://www.homeoffice.gov.uk/rds/pdfs/hors187.pdf>
— Clarke, Ronald V. (Ed.) (1999). *Situational crime prevention: Successful case studies*. Albany: Harrow and Heston.
— Sansfacon, Daniel & Welsh, Brandon (1999). *Crime prevention digest II: Comparative analysis of successful community safety*. <http://www.crime-prevention-intl.org/english/publications/index.html#CrimePDigestII>
— Waller, Irvin & Sansfacon, Daniel (2000). *Investing wisely in crime prevention: International experience*. <http://www.crime-prevention-intl.org/Telechargement/USbjainvstcrimprev182412.pdf>
— Welsh, Brandon C. et al. (Ed.) (2001). *Costs and benefits of preventing crime*. Oxford: Westview Press.
— Sherman, Lawrence W. et al. (Ed.) (2002). *Evidence based crime prevention*. Routledge. EUCPN (2003). *Exchange of good practice in crime prevention between practitioners in the Member States*. http://europa.eu.int/comm/justice_home/eucpn/docs/aalborgReport200212.pdf
- (16) Willemse, Hans M. (1998). Overlooking crime prevention: Ten years of crime prevention in the Netherlands. *Security Journal*, deel 7, nr. 3, blz. 177-184.
- (17) Center for the Study and Prevention of Violence/CSPV (2003). *Model programs and promising programs*. <http://www.colorado.edu/cspv/bleuprints/default.htm>.
- (18) Farrington, D. P. & Welsh, B. C. (2002). Improved street lighting and crime prevention. *Justice Quarterly*, deel 19, nr. 2, blz. 313-342.
- (19) http://europa.eu.int/comm/youth/index_en.html
- (20) Een breder Europees netwerk is opgezet en er is steun verleend aan de European Prison Education Association (EPEA) om de activiteiten ervan te versterken en uit te breiden. De opleiding van onderwijzend personeel voor het gevangenisonderwijs (en van gevangenisfunctionarissen, wier rol bij het scheppen van een positieve leeromgeving van essentieel belang is) vereist in dit opzicht bijzondere aandacht.
- (21) 1) Van Kesteren, John et al. (2001). *Criminal Victimization in Seventeen Industrialised Countries: Key Findings from the 2000 International Crime Victims Survey*. Den Haag: ministerie van Justitie, RDC. 2) Barclay, Gordon & Tavares, Cynthia (July 2003). *International Comparisons of Criminal Justice Statistics 2001*. Londen: Home Office Research Development and Statistics Directorate. 3) EUCPN (oktober 2003). *Crime Trends in the EU*. Brussel: Europese Commissie, DG JBZ, Secretariaat EUCPN.

- (²²) Zie http://www.unicri.it/international_crime_victim_survey.htm
- (²³) INRA (2003). Public safety, exposure to drug-related problems and crime: opiniepeiling. Voor het volledige verslag, een samenvatting en tabellen, zie: http://europa.eu.int/comm/justice_home/eucpn/projects.html
- (²⁴) Ekblom, Paul (2002). Future Imperfect: Preparing for the Crimes to Come. *Criminal Justice Matters*, Winter 2002, blz. 38-40.
- (²⁵) In 2002 leidde het Britse Foresight Programme tot het verslag „Turning the Corner” (beschikbaar op: www.foresight.gov.uk). Nederlands ministerie van Justitie (2001), *Justitie Over Morgen: een Strategische Verkenning*, Den Haag.
- (²⁶) De voorbije jaren zijn in de meeste van deze lidstaten criminaliteitspreventiemaatregelen uitgewerkt. Doorslaggevende factoren voor het welslagen van beleidsmaatregelen zijn gewoonlijk een politieke verbintenis op het hoogste niveau, de beschikbaarstelling van voldoende middelen voor preventie, begeleiding van lokale en regionale overheden en nauwe samenwerking tussen de overheid en de samenleving, met inbegrip van de particuliere sector. Het is belangrijk erop te wijzen dat deze factoren zijn opgenomen in de richtsnoeren van de Verenigde Naties ter preventie van criminaliteit van 2002 (zie ook voetnoot nr. 33).
- (²⁷) <http://www.homeoffice.gov.uk/docs/cdaindex.html>
- (²⁸) PB L 153 van 8.6.2001, blz. 1.
- (²⁹) De deskundigenbijeenkomst die betrekking had op de diefstal van mobiele telefoons heeft geleid tot een bijeenkomst in juni 2003 tussen de Commissie, de producenten, de leveranciers en de belangstellende lidstaten, die ten doel had te verduidelijken welke acties op nationaal niveau en op EU-niveau diende te worden genomen. De besprekingen gaan door, op grond van een vragenlijst, teneinde normaliter vóór het einde van 2003 te bepalen welke acties op elk niveau het meest doeltreffend zijn en wie concrete initiatieven moet nemen.
- (³⁰) Ekblom, Paul (2003). The 5I Framework (met de „5 I's” worden bedoeld: 1) Intelligence (informatie): de verzameling en analyse van informatie. 2) Intervention (optreden): het bestrijden, verstoren of verzwakken van de oorzaken van criminaliteit. 3) Implementation (uitvoering): het omzetten van de beginselen volgens welke wordt opgetreden in praktische methoden. 4) Involvement (betrokkenheid): andere instanties, ondernemingen en individuele personen mobiliseren om hun rol te spelen bij het optreden of om in partnerschap samen te werken. 5) Impact en procesevaluatie. http://europa.eu.int/com/justice_home/eucpn/practices.html
- (³¹) Artikel 6 van het besluit van de Raad van 28 mei 2001 betreffende de oprichting van een Europees netwerk inzake criminaliteitspreventie (PB L 153 van 8.6.2001, blz. 1).
- (³²) PB L 186 van 7.7.2001, blz. 11.
- (³³) Verslag 2002 over het programma Hippocrates, SEC(2003) 1176 van 23 oktober 2003.
- (³⁴) PB L 203 van 1.8.2002, blz. 5.
- (³⁵) Zie het verslag van de elfde zitting (16-25 april 2002) van de „United Nations Commission on Crime Prevention and Criminal Justice” — Economische en Sociale Raad van de VN, officiële verslagen, 2002; supplement nr. 10.
- (³⁶) PB L 344 van 15.12.1997, blz. 7. In het gemeenschappelijk optreden komen de lidstaten een mechanisme overeen voor evaluatie op voet van gelijkheid van de toepassing op nationaal niveau van rechtsinstrumenten bij de bestrijding van de georganiseerde criminaliteit.
-

Lijst van namen van kleinere geografische eenheden dan de lidstaat, als bedoeld in artikel 51, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1493/1999 (tafelwijnen)

(Gepubliceerd op grond van artikel 28 a) van Verordening (EG) nr. 753/2002)

(2004/C 92/03)

(Deze lijst annuleert en vervangt de lijst die is bekendgemaakt in het Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen C 46 van 19 februari 1999, bladzijde 154)

	Wettelijke bepaling van de lidstaat	Publicatieblad van de lidstaat
DUITSLAND		
Ahrtaler Landwein		
Badischer Landwein		
Starkenburger Landwein		
Rheinburgen-Landwein		
Landwein der Mosel		
Landwein der Saar		
Nahegauer Landwein		
Altrheingauer Landwein (bis 31.8.1995)		
Rheingauer Landwein		
Rheinischer Landwein		
Pfälzer Landwein		
Fränkischer Landwein		
Regensburger Landwein		
Bayerischer Bodensee-Landwein		
Schwäbischer Landwein		
Unterbadischer Landwein		
Südbadischer Landwein (bis 31.8.1995)		
Taubertäler Landwein		
Landwein der Ruwer		
Mitteldeutscher Landwein		
Sächsischer Landwein		
Saarländischer Landwein der Mosel		

Nationale regelgeving in Duitsland

Wet inzake de wijnbouw (*Weingesetz*) (in de versie van 16 mei 2001 (BGBl. I, blz. 985), laatstelijk gewijzigd bij Wet van 25 juni 2001 (BGBl. I, blz. 1215)).

Verordening inzake de wijnbouw (*Weinverordnung*) (in de versie van 14 mei 2002 (BGBl. I, blz. 1583)).

	Wettelijke bepaling van de lidstaat	Publicatieblad van de lidstaat
GRIEKENLAND		
Α. Επιτραπέζιοι οίνοι οι οποίοι ορίζονται από τον όρο «Τοπικός Οίνος»		
Wines which may be described as «Τοπικός Οίνος» (local wine)		
1. Αγιορείτικος Τοπικός Οίνος (Agioritikos Topikos Inos)	235298/14.2.2002	168/B/22.2.2002
2. Τοπικός Οίνος Πλαγιές Βερτίσκου (Topikos Inos Plagies Bertiskou)	340559/12.9.1989	693/B/15.9.1989
3. Τοπικός Οίνος Τριφυλίας (Topikos Inos Trifilias)	340588/1.9.1989	694/B/15.9.1989
4. Μεσημβριώτικος Τοπικός Οίνος (Mesimvriotikos Topikos Inos)	340581/1.9.1989	694/B/15.9.1989
5. Μακεδονικός Τοπικός Οίνος (Makedonikos Topikos Inos)	340576/1.9.1989 380238/31.7.2000	694/B/15.9.1989 1012/B/10.8.2000
6. Ηρακλειώτικος Τοπικός Οίνος (Irakliotikos Topikos Inos)	340587/1.9.1989	694/B/15.9.1989
7. Λασιθιώτικος Τοπικός Οίνος (Lasi-thiotikos Topikos Inos)	340586/1.9.1989	694/B/15.9.1989
8. Μεσσηνιακός Τοπικός Οίνος (Messiniakos Topikos Inos)	340585/1.9.1989	694/B/15.9.1989
9. Πελοποννησιακός Τοπικός Οίνος (Peloponnisiakos Topikos Inos)	340577/1.9.1989 380238/31.7.2000	694/B/15.9.1989 1012/B/10.8.2000
10. Κρητικός Τοπικός Οίνος (Kritikos Topikos Inos)	340578/1.9.1989 402642/19.10.1995 380238/31.7.2000	694/B/15.9.1989 933/B/13.11.1995 1012/B/10.8.2000
11. Τοπικός Οίνος Επανομής (Topikos Inos Epanomis)	340582/1.9.1989 359489/25.10.1996 387425/11.9.2000	694/B/15.9.1989 1010/B/5.11.1996 1179/B/25.9.2000
12. Κορινθιακός Τοπικός Οίνος (Korinthiakos Topikos Inos)	372558/5.7.2000	941/B/28.7.2000
13. Τοπικός Οίνος Πυλίας (Topikos Inos Piliias)	340583/1.9.1989	694/B/15.9.1989
14. Θεσσαλικός Τοπικός Οίνος (Thessalikos Topikos Inos)	378500/3.9.1990 380238/31.7.2000	608/B/21.9.1990 1012/B/10.8.2000
15. Τοπικός Οίνος Τυρνάβου (Topikos Inos Tirnavou)	378501/3.9.1990 317165/3.5.1996	608/B/21.9.1990 383/B/24.5.1996
16. Τοπικός Οίνος Πλαγιές Αμπέλου (Topikos Inos Plagies Ambelou)	378503/3.9.1990	608/B/21.9.1990
17. Τοπικός Οίνος Βίλτσας (Topikos Inos Vilitsas)	378504/3.9.1990	608/B/21.9.1990
18. Τοπικός Οίνος Γρεβενών (Topikos Inos Grevenon)	378505/3.9.1990 372559/5.7.2000	609/B/21.9.1990 941/B/28.7.2000
19. Δωδεκανησιακός Τοπικός Οίνος (Dodekanisiakos Topikos Inos)	378508/3.9.1990	609/B/21.9.1990
20. Τοπικός Οίνος Κισάμου (Topikos Inos Kisamou)	378502/3.9.1990	609/B/21.9.1990
21. Παιανίτικος Τοπικός Οίνος (Pienitikos Topikos Inos)	277563/28.2.1991	165/B/21.3.1991
22. Τοπικός Οίνος Αναβύσσου (Topikos Inos Anavissou)	277562/28.2.1991 372557/5.7.2000	177/B/27.3.1991 941/B/28.7.2000
23. Τοπικός Οίνος Κρανιάς (Topikos Inos Kranias)	235259/6.2.2002	190/B/20.2.2002

	Wettelijke bepaling van de lidstaat	Publicatieblad van de lidstaat
24. Τοπικός Οίνος Πλαγιών Πάρνηθας (Τορικός Ινος Πλαγιον Parnithas)	235296/14.2.2002	168/B/22.2.2002
25. Συριανός Τοπικός Οίνος (Sirianos Τορικός Ινος)	351761/26.5.1992	402/B/19.6.1992
26. Θηβαϊκός Τοπικός Οίνος (Thivaikos Τορικός Ινος)	387428/11.9.2000	1179/B/25.9.2000
27. Τοπικός Οίνος Πλαγιών Κιθαρώνα (Τορικός Ινος Πλαγιον Kitherona)	235297/14.2.2002	168/B/22.2.2002
28. Τοπικός Οίνος Πλαγιών Πετρωτού (Τορικός Ινος Πλαγιον Petrotou)	351779/12.6.1992	417/B/1.7.1992
29. Τοπικός Οίνος Γερανείων (Τορικός Ινος Geranion)	235261/6.2.2002	190/B/20.2.2002
30. Παλλινιώτικος Τοπικός Οίνος (Palliniotikos Τορικός Ινος)	397720/1.10.1992 235257/6.2.2002	617-/B/12.10.1992 168/B/14.2.2002
31. Αττικός Τοπικός Οίνος (Attikos Τορικός Ινος)	397722/1.10.1992 259739/19.2.1997	623/B/22.10.1992 140/B/3.3.1997
32. Σιατιστινός Τοπικός Οίνος (Siatistinos Τορικός Ινος)	317101/14.1.1993	41/B/4.2.1993
33. Τοπικός Οίνος Ριτσώνας Αυλίδας (Τορικός Ινος Ritsonas Avlidas)	317163/10.2.1993	116/B/5.3.1993
34. Τοπικός Οίνος Λετρίνων (Τορικός Ινος Letrinon)	397092/6.9.1993	718/B/16.9.1993
35. Τοπικός Οίνος Τεγέας (Τορικός Ινος Tegeas)	437358/5.11.1993	849/B/11.11.1993
36. Αιγαίοπελαγίτικος Τοπικός Οίνος (Egeorelagitikos Τορικός Ινος)	443760/10.12.1993 380238/31.7.2000	915/B/21.12.1993 1012/B/10.8.2000
37. Τοπικός Οίνος Σπάτων (Τορικός Ινος Spaton)	443787/22.12.1993 235255/6.2.2002	946/B/30.12.1993 190/B/20.2.2002
38. Τοπικός Οίνος Πλαγιών Πεντελικού (Τορικός Ινος Πλαγιον Pendelikou)	443785/22.12.1993	946/B/30.12.1993
39. Τοπικός Οίνος Μαρκόπουλου (Τορικός Ινος Markoroulou)	443786/22.12.1993 235299/14.2.2002	955/B/31.12.1993 168/B/22.2.2002
40. Τοπικός Οίνος Ληλαντίου Πεδίου (Τορικός Ινος Lilantiou Pediou)	426568/2.12.1994	921/B/14.12.1994
41. Τοπικός Οίνος Χαλκιδικής (Τορικός Ινος Chalkidikis)	296419/5.1.1995 378968/20.7.1995 387427/11.9.2000	6/B/12.1.1995 684/B/4.8.1995 1179/B/25.9.2000
42. Καρυστινός Τοπικός Οίνος (Karistinos Τορικός Ινος)	378960/20.7.1995	684/B/4.8.1995
43. Τοπικός Οίνος Χαλικούνας (Τορικός Ινος Chalikounas)	378959/20.7.1995	684/B/4.8.1995
44. Τοπικός Οίνος Οπούντια Λοκρίδος (Τορικός Ινος Orountia Lokridos)	378985/2.8.1995	709/B/17.8.1995
45. Παγγαιορείτικος Τοπικός Οίνος (Pangeoritikos Τορικός Ινος)	396581/12.10.1995	886/B/25.10.1995
46. Τοπικός Οίνος Πέλλας (Τορικός Ινος Pellas)	407350/16.10.1995	964/B/22.11.1995
47. Τοπικός Οίνος Δράμας (Τορικός Ινος Dramas)	413011/30.11.1995 235258/6.2.2002	1023/B/12.12.1995 190/B/20.2.2002
48. Τοπικός Οίνος Αδριανής (Τορικός Ινος Adrianis)	413012/30.11.1995 235253/6.2.2002	1031/B/14.12.1995 190/B/20.2.2002

	Wettelijke bepaling van de lidstaat	Publicatieblad van de lidstaat
49. Τοπικός Οίνος Σερρών (Τοπικός Ινος Serron)	413013/30.11.1995	1031/B/14.12.1995
50. Τοπικός Οίνος Αγοράς (Τοπικός Ινος Agoras)	317164/30.4.1996 235252/6.2.2002	383/B/24.5.1996 190/B/20.2.2002
51. Τοπικός Οίνος Κουλάδας Αταλάντης (Τοπικός Ινος Kiladas Atalantis)	317166/3.5.1996 344698/14.9.1998	383/B/24.5.1996 1008/B/25.9.1998
52. Τοπικός Οίνος Στερεάς Ελλάδας (Τοπικός Ινος Stereas Elladas)	330505/24.5.1996 380238/31.7.2000	548/B/9.7.1996 1012/10.8.2000
53. Τοπικός Οίνος Αρκαδίας (Τοπικός Ινος Arkadias)	330549/18.7.1996	650/B/30.7.1996
54. Τοπικός Οίνος Μεταξάτων (Τοπικός Ινος Metaxaton)	330582/7.8.1996	765/B/28.8.1996
55. Τοπικός Οίνος Κλημέντι (Τοπικός Ινος Klimenti)	330583/7.8.1996	765/B/28.8.1996
56. Τοπικός Οίνος Κέρκυρας (Τοπικός Ινος Kerkiras)	330585/7.8.1996	765/B/28.8.1996
57. Τοπικός Οίνος Ημαθίας (Τοπικός Ινος Imathias)	330584/7.8.1996 387426/11.9.2000	765/B/28.8.1996 1179/25.9.2000
58. Τοπικός Οίνος Μαντζαβινάτων (Τοπικός Ινος Mantzavinaton)	344787/2.9.1996	850/B/13.9.1996
59. Τοπικός Οίνος Σιθωνίας (Τοπικός Ινος Sithonias)	359490/25.10.1996	1010/B/5.11.1996
60. Ισμαρικός Τοπικός Οίνος (Ismarikos Τοπικός Ινος)	269489/24.1.1997	126/B/26.2.1997
61. Τοπικός Οίνος Αβδήρων (Τοπικός Ινος Avdiron)	269490/24.1.1997	126/B/26.2.1997
62. Τοπικός Οίνος Ιωαννίνων (Τοπικός Ινος Ioanninon)	269491/24.1.1997	126/B/26.2.1997 262/B/7.4.1997
63. Τοπικός Οίνος Πλαγιές Αιγιαλείας (Τοπικός Ινος Plagies Egialias)	269492/24.1.1997	126/B/26.2.1997
64. Τοπικός Οίνος Πλαγιές του Αίνου (Τοπικός Ινος Plagies tou Enou)	259740/19.2.1997	140/B/3.3.1997
65. Θρακικός Τοπικός Οίνος (Thrakikos Τοπικός Ινος) ή/or Τοπικός Οίνος Θράκης (Τοπικός Ινος Thrakis)	259741/19.2.1997 380238/31.7.2000	140/B/3.3.1997 1012/B/10.8.2000
66. Τοπικός Οίνος Ιλίου (Τοπικός Ινος Iliou)	259742/19.2.1997	140/B/3.3.1997
67. Μετσοβίτικος Τοπικός Οίνος (Metsovitikos Τοπικός Ινος)	259743/19.2.1997	140/B/3.3.1997
68. Τοπικός Οίνος Κορωπίου (Τοπικός Ινος Koropiou)	259744/19.2.1997 235256/6.2.2002	140/B/3.3.1997 168/B/14.2.2002
69. Τοπικός Οίνος Θαψανών (Τοπικός Ινος Thapsanon)	340768/4.9.1997	817/B/11.9.1997
70. Τοπικός Οίνος Πλαγιών Κνημίδος (Τοπικός Ινος Plagion Knimidos)	344699/14.9.1998	1008/B/25.9.1998
71. Ηπειρωτικός Τοπικός Οίνος (Ipirotikos Τοπικός Ινος)	351698/5.5.2000	657/B/23.5.2000
72. Τοπικός Οίνος Φλώρινας (Τοπικός Ινος Florinas)	351699/5.5.2000	657/B/23.5.2000
73. Τοπικός Οίνος Πισάτιδος (Τοπικός Ινος Pisatidos)	351700/5.5.2000	657/B/23.5.2000
74. Τοπικός Οίνος Λευκάδας (Τοπικός Ινος Lefkadas)	361601/5.5.2000	657/B/23.5.2000

	Wettelijke bepaling van de lidstaat	Publicatieblad van de lidstaat
75. Μονεμβάσιος Τοπικός Οίνος (Μονεμβασίος Τοπικός Ινός)	372560/5.7.2000	941/B/28.7.2000
76. Τοπικός Οίνος Βελβεντού (Τοπικός Ινός Velventou)	387429/11.9.2000	1179/B/12.9.2000
77. Λακωνικός Τοπικός Οίνος (Lakonikos Τοπικός Ινός)	387430/11.9.2000	1179/B/12.9.2000
B. Επιτραπέζιοι οίνοι Ρετσίνα συνοδευόμενοι από την ονομασία ενός Νομού και οι οποίοι ορίζονται από τον όρο «Ονομασία κατά παράδοση» Retsina wine which may be accompanied by the name of a Nomos and described as «Ονομασία κατά παράδοση» (traditional designation)		
Ρετσίνα Αττικής (Retsina Attikis)	PD 514/5.7.1979	157/A/12.7.1979
Ρετσίνα Βοιωτίας (Retsina Viotias)	PD 514/5.7.1979	157/A/12.7.1979
Ρετσίνα Ευβοίας (Retsina Evvias)	PD 514/5.7.1979	157/A/12.7.1979
C. Επιτραπέζιοι οίνοι που φέρουν το όνομα μιας περιοχής παραγωγής και ορίζονται από τον όρο «Ονομασία κατά παράδοση» Wines which may bear the name of a production region and be described as «Ονομασία κατά παράδοση» (traditional designation)		
Βερντέα Ονομασία κατά παράδοση Ζακύνθου (Verdea Onomasia kata paradosi Zakynthou)	397719/1992	623/B/22.10.1992
Ρετσίνα Μεσογείων (Retsina Mesogion) ⁽¹⁾	PD 514/5.7.1979	157/A/12.7.1979
Ρετσίνα Κρωπίας (Retsina Kropias) ⁽¹⁾ ή/ορ Ρετσίνα Κορωπίου (Retsina Koripiou) ⁽¹⁾	PD 514/5.7.1979	157/A/12.7.1979
Ρετσίνα Μαρκοπούλου (Retsina Markoroulou) ⁽¹⁾	PD 514/5.7.1979	157/A/12.7.1979
Ρετσίνα Μεγάρων (Retsina Megaron) ⁽¹⁾	PD 514/5.7.1979	157/A/12.7.1979
Ρετσίνα Παιανίας (Retsina Peanias) ⁽¹⁾ ή/ορ Ρετσίνα Λιοπυπείου (Retsina Liopypeiou) ⁽¹⁾	PD 514/5.7.1979	157/A/12.7.1979
Ρετσίνα Παλλήνης (Retsina Pallinis) ⁽¹⁾	PD 514/5.7.1979	157/A/12.7.1979
Ρετσίνα Πικερμίου (Retsina Pikermiou) ⁽¹⁾	PD 514/5.7.1979	157/A/12.7.1979
Ρετσίνα Σπάτων (Retsina Spaton) ⁽¹⁾	PD 514/5.7.1979	157/A/12.7.1979
Ρετσίνα Θηβών (Retsina Thivon) ⁽²⁾	PD 514/5.7.1979	157/A/12.7.1979
Ρετσίνα Γιάλτρων (Retsina Gialtron) ⁽³⁾	PD 514/5.7.1979	157/A/12.7.1979
Ρετσίνα Καρύστου (Retsina Karistou) ⁽³⁾	PD 514/5.7.1979	157/A/12.7.1979
Ρετσίνα Χαλκίδας (Chalkidas) ⁽³⁾	PD 514/5.7.1979	157/A/12.7.1979

⁽¹⁾ Al dan niet aangevuld met de naam van de nomos: Αττικής (Attikis).

⁽²⁾ Al dan niet aangevuld met de naam van de nomos: Βοιωτίας (Viotias).

⁽³⁾ Al dan niet aangevuld met de naam van de nomos: Ευβοίας (Evias).

	Wettelijke bepaling van de lidstaat	Publicatieblad van de lidstaat
SPANJE		
Abanilla	1.3.2002	12.3.2002
Alto Palancia-Alto Mijares	20.4.2001	27.4.2001
Arribes del Duero	6.10.1992	17.10.1992
Bailén	7.1.1998	27.1.1998
Bajo Aragón	4.4.1988	20.4.1988
Betanzos	8.11.2000	20.11.2000
Cádiz	6.10.1992	17.10.1992
Campo de Belchite	23.12.1999	19.1.2000
Campo de Cartagena	1.3.2002	12.3.2002
Cangas	28.5.2001	8.6.2001
Castelló	21.12.2001	21.1.2002
Castilla	23.12.1999	19.1.2000
Castilla y León	15.6.2000	30.6.2000
Contraviesa-Alpujarra	6.10.1992	17.10.1992
Desierto de Almería	16.7.2003	11.7.2003
El Terrerazo	23.9.2003	30.9.2003
Extremadura	23.12.1999	19.1.2000
Gálvez	4.4.1988	20.4.1988
Granada Sur-Oeste	1.7.2003	11.7.2003
Ibiza	7.1.1998	27.1.1998
Isla de Menorca	27.3.2002	18.4.2002
La Gomera	25.1.1994	4.2.1994
Laujar-Alpujarra	3.4.2000	2.5.2000
Norte de Granada	23.12.1999	19.1.2000
Pozohondo	4.4.1988	20.4.1988
Ribera del Arlanza	7.1.1998	27.1.1998
Ribera del Gállego-Cinco Villas	23.12.1999	19.1.2000
Ribera del Queiles	29.10.2003	10.11.2003
Serra de Tramuntana-Costa Nord	11.2.2002	21.2.2002
Sierra de Alcaraz	2.6.1995	17.6.1995
Sierra Sur de Jaén	30.9.2003	10.10.2003
Tierra de León	9.4.1999	3.5.1999
Tierra del Vino de Zamora	6.10.1992	17.10.1992
Valdejalón	4.4.1988	20.4.1988
Valle del Cinca	7.1.1998	27.1.1998
Valle del Jiloca	23.12.1999	19.1.2000
Valle del Miño-Ourense	4.4.1988	20.4.1988
Valle de Benavente	12.9.2000	27.9.2000

	Wettelijke bepaling van de lidstaat	Publicatieblad van de lidstaat
FRANKRIJK		
1. Landwijn met de naam van een wijnproducerend departement	Dekret n° 79.755 + n° 2000-848	8.9.1979 1.9.2000
Alle wijnproducerende departementen, behalve die waarvan de naam ook een gecontroleerde oorsprongsbenaming is (bij voorbeeld Corse, Jura, Loire, Moselle, Savoie)		
Vin de pays de l'Ain		
Vin de pays de l'Allier		
Vin de pays des Alpes de Haute Provence		
Vin de pays des Alpes Maritimes		
Vin de pays de l'Ardèche		
Vin de pays de l'Ariège		
Vin de pays de l'Aude		
Vin de pays de l'Aveyron		
Vin de pays des Bouches du Rhône		
Vin de pays du Calvados		
Vin de pays de la Charente		
Vin de pays des Charentes Maritimes		
Vin de pays du Cher		
Vin de pays de Corrèze		
Vin de pays de la Creuse		
Vin de pays des Deux-Sèvres		
Vin de pays de la Dordogne		
Vin de pays du Doubs		
Vin de pays de la Drôme		
Vin de pays du Gard		
Vin de pays du Gers		
Vin de pays des Hautes-Alpes		
Vin de pays de la Haute-Garonne		
Vin de pays de la Haute-Marne		
Vin de pays des Hautes-Pyrénées		
Vin de pays de la Haute-Saône		
Vin de pays de la Haute-Vienne		
Vin de pays de l'Hérault		
Vin de pays de l'Indre et Loire		
Vin de pays de l'Indre		
Vin de pays de l'Isère		
Vin de pays des Landes		
Vin de pays de Loire-Atlantique		

	Wettelijke bepaling van de lidstaat	Publicatieblad van de lidstaat
Vin de pays du Loir et Cher		
Vin de pays du Loiret		
Vin de pays du Lot		
Vin de pays du Lot et Garonne		
Vin de pays de Maine et Loire		
Vin de pays de la Meuse		
Vin de pays de la Nièvre		
Vin de pays du Puy de Dôme		
Vin de pays des Pyrénées-Atlantiques		
Vin de pays des Pyrénées Orientales		
Vin de pays de Saône et Loire		
Vin de pays de la Sarthe		
Vin de pays de Seine et Marne		
Vin de pays du Tarn		
Vin de pays du Tarn et Garonne		
Vin de pays du Var		
Vin de pays du Vaucluse		
Vin de pays de la Vendée		
Vin de pays de la Vienne		
Vin de pays de l'Yonne		
2. Landwijn met de naam van een productiegebied		
(Een bij bijzonder decreet aangewezen productiegebied kan zich uitstrekken over één gemeente, maar ook over verscheidene departementen)		
Vin de pays Cathare	25.4.2001	28.4.2001
Vin de pays des Coteaux de Tannay	17.1.2001	20.1.2001
Vin de pays de l'Agenais	25.1.1982	31.1.1982
Vin de pays d'Aigues	30.12.1993	31.12.1993
Vin de pays d'Allobrogie	16.11.1981	20.11.1981
Vin de pays d'Argens	5.3.1981	7.3.1981
Vin de pays des Balmes dauphinoises	25.1.1982	31.1.1982
Vin de pays de la Bénovie	5.4.1982	7.4.1982
Vin de pays du Bérange	25.1.1982	31.1.1982
Vin de pays de Bessan	16.11.1981	20.11.1981
Vin de pays de Bigorre	3.4.1985	10.4.1985
Vin de pays du Bourbonnais	22.1.1986	25.1.1986
Vin de pays de Cassan	5.4.1982	7.4.1982
Vin de pays de Caux	25.1.1982	31.1.1982

	Wettelijke bepaling van de lidstaat	Publicatieblad van de lidstaat
Vin de pays de Cessenon	25.1.1982	31.1.1982
Vin de pays charentais	5.3.1981	7.3.1981
Vin de pays charentais «Île de Ré»	5.3.1981	7.3.1981
Vin de pays charentais «Île d'Oléron»	5.3.1981	7.3.1981
Vin de pays charentais «Saint Sornin»	5.3.1981	7.3.1981
Vin de pays des Cévennes	27.8.1992	2.9.1992
Vin de pays des Cévennes «Mont Bouquet»	27.8.1992	2.9.1992
Vin de pays de la Cité de Carcassonne	25.1.1982	31.1.1982
Vin de pays des collines de la Moure	25.1.1982	31.1.1982
Vin de pays des collines rhodaniennes	5.3.1981	7.3.1981
Vin de pays du comté de Grignan	5.3.1981	7.3.1981
Vin de pays du comté tolosan	6.4.1982	10.4.1982
Vin de pays des comtés rhodaniens	13.10.1989	14.10.1989
Vin de pays de la Côte vermeille	17.3.1986	20.3.1986
Vin de pays des coteaux charitois	22.1.1986	25.1.1986
Vin de pays des coteaux d'Enserune	16.11.1981	20.11.1981
Vin de pays des coteaux de Bessilles	25.2.1987	28.2.1987
Vin de pays des coteaux de Cèze	16.11.1981	20.11.1981
Vin de pays des coteaux de Coiffy	2.11.1989	8.11.1989
Vin de pays des coteaux flaviens	16.11.1981	20.11.1981
Vin de pays des coteaux de Fontcaude	25.1.1982	31.1.1982
Vin de pays des coteaux de Glanes	16.11.1981	20.11.1981
Vin de pays des coteaux de l'Ardèche	16.11.1981	20.11.1981
Vin de pays des coteaux de l'Auxois	25.10.1996	3.11.1996
Vin de pays des coteaux de la Cabrerisse	16.11.1981	20.11.1981
Vin de pays des coteaux de Laurens	5.4.1982	7.4.1982
Vin de pays des coteaux de Miramont	16.11.1981	20.11.1981
Vin de pays des coteaux de Murviel	5.4.1982	7.4.1982
Vin de pays des coteaux de Narbonne	25.1.1982	31.1.1982
Vin de pays des coteaux de Peyriac	25.1.1982	31.1.1982
Vin de pays des coteaux des Baronnie	16.11.1981	20.11.1981
Vin de pays des coteaux du Cher et de l'Arnon	16.11.1981	20.11.1981
Vin de pays des coteaux du Grésivaudan	16.11.1981	20.11.1981
Vin de pays des coteaux du Libron	25.1.1982	31.1.1982
Vin de pays des coteaux du littoral audois	5.3.1981	7.3.1981
Vin de pays des coteaux du pont du Gard	16.11.1981	20.11.1981

	Wettelijke bepaling van de lidstaat	Publicatieblad van de lidstaat
Vin de pays des coteaux du Salagou	16.11.1981	20.11.1981
Vin de pays des coteaux du Verdon	12.2.1992	18.2.1992
Vin de pays des coteaux et terrasses de Montauban	5.3.1981	7.3.1981
Vin de pays des côtes catalanes	16.11.1981	20.11.1981
Vin de pays des côtes de Gascogne	25.1.1982	31.1.1982
Vin de pays des côtes de Lastours	16.11.1981	20.11.1981
Vin de pays des côtes de Montestruc	26.8.1982	1.9.1982
Vin de pays des côtes de Pérignan	16.11.1981	20.11.1981
Vin de pays des côtes de Prouilhe	25.1.1982	31.1.1982
Vin de pays des côtes de Thau	16.11.1981	20.11.1981
Vin de pays des côtes de Thongue	5.4.1982	7.4.1982
Vin de pays des côtes du Brian	25.1.1982	31.1.1982
Vin de pays des côtes de Ceressou	16.11.1981	20.11.1981
Vin de pays des côtes du Condomois	26.8.1982	1.9.1982
Vin de pays des côtes du Tarn	16.11.1981	20.11.1981
Vin de pays des côtes du Vidourle	25.1.1982	31.1.1982
Vin de pays de Cucugnan	25.1.1982	31.1.1982
Vin de pays Duché d'Uzès	27.8.1992	2.9.1992
Vin de pays de Franche-Comté	25.1.1982	31.1.1982
Vin de pays de Franche-Comté «Coteaux de Champlitte»	25.1.1982	31.1.1982
Vin de pays de Saint-Guilhem-le-Désert	5.4.1982	7.4.1982
Vin de pays d'Hauterive	5.12.1996	8.12.1996
Vin de pays d'Hauterive «val d'Orbieu»	5.12.1996	8.12.1996
Vin de pays d'Hauterive «Coteaux du Termenès»	5.12.1996	8.12.1996
Vin de pays d'Hauterive «Côtes de Lézignan»	5.12.1996	8.12.1996
Vin de pays de la haute vallée de l'Aude	16.11.1981	20.11.1981
Vin de pays de la haute vallée de l'Orb	5.4.1982	7.4.1982
Vin de pays des hauts de Badens	25.1.1982	31.1.1982
Vin de pays de l'île de Beauté	25.1.1982	31.1.1982
Vin de pays du jardin de la France	5.12.1996	8.12.1996
Vin de pays du jardin de la France «Marches de Bretagne»	5.12.1996	8.12.1996
Vin de pays du jardin de la France «Pays de Retz»	5.12.1996	8.12.1996
Vin de pays des Maures	25.1.1982	31.1.1982

	Wettelijke bepaling van de lidstaat	Publicatieblad van de lidstaat
Vin de pays du mont Baudile	16.11.1981	20.11.1981
Vin de pays du Mont-Caume	25.1.1982	31.1.1982
Vin de pays des monts de la Grage	25.1.1982	31.1.1982
Vin de pays d'Oc	15.10.1987	16.10.1987
Vin de pays du Périgord	25.10.1996	3.11.1996
Vin de pays du Périgord «Vin de Domme»	25.10.1996	3.11.1996
Vin de pays de la Petite Crau	25.1.1982	31.1.1982
Vin de pays Portes de Méditerranée	22.10.1999	29.10.1999
Vin de pays de la principauté d'Orange	5.3.1981	7.3.1981
Vin de pays des Sables du golfe du Lion	5.4.1982	7.4.1982
Vin de pays de Saint-Sardos	25.1.1982	31.1.1982
Vin de pays de Sainte Marie la Blanche	25.10.1996	3.11.1996
Vin de pays des terroirs landais	22.1.1986	23.1.1986
Vin de pays des Terroirs landais «Coteaux de Chalosse»	22.1.1986	23.1.1986
Vin de pays des Terroirs landais «Côtes de L'Adour»	22.1.1986	23.1.1986
Vin de pays des Terroirs landais «Sables Fauves»	22.1.1986	23.1.1986
Vin de pays des Terroirs landais «Sables de l'Océan»	22.1.1986	23.1.1986
Vin de pays de Thézac-Perricard	14.4.1988	16.4.1988
Vin de pays du Torgan	25.2.1987	28.2.1987
Vin de pays d'Urfé	5.4.1982	7.4.1982
Vin de pays du val de Cesse	16.11.1981	20.11.1981
Vin de pays du val de Dagne	16.11.1981	20.11.1981
Vin de pays du val de Montferrand	25.1.1982	31.1.1982
Vin de pays de la vallée du Paradis	16.11.1981	20.11.1981
Vin de pays de la Vaunage	25.1.1982	31.1.1982
Vin de pays de la vicomté d'Aumelas	5.4.1982	7.4.1982
Vin de pays de la Vistrenque	26.8.1982	1.9.1982
ITALIA		
<i>Abruzzo</i>		
Alto Tirino	18.11.1995	n. 283 del 4.12.1995
Colli Aprutini	18.11.1995	n. 283 del 4.12.1995
Colli del Sango	18.11.1995	n. 283 del 4.12.1995
Colline Frentane	18.11.1995	n. 283 del 4.12.1995
Colline Pescaresi	18.11.1995	n. 283 del 4.12.1995
Colline Teatine del Vastese (a)	18.11.1995	n. 283 del 4.12.1995
Histonium (a)	18.11.1995	n. 283 del 4.12.1995
Terre di Chieti	18.11.1995	n. 283 del 4.12.1995
Valle Peligna	18.11.1995	n. 283 del 4.12.1995

	Wettelijke bepaling van de lidstaat	Publicatieblad van de lidstaat
<i>Basilicata</i>		
Basilicata	9.10.1995	n. 67 del 15.11.1995
Grotтино di Roccanova	14.3.2000	n. 78 del 3.4.2000
<i>Prov. Aut. Bolzano</i>		
Mitterberg (b)	3.11.1995	n. 284 del 5.12.1995
Mitterberg tra Cauria e Tel (b)	3.11.1995	n. 284 del 5.12.1995
Mitterberg Zwischen Gfrill und Toll (b)	3.11.1995	n. 284 del 5.12.1995
Vigneti delle Dolomiti (c)	26.11.1997	n. 285 del 6.12.1997
Weinberg Dolomiten (c)	26.11.1997	n. 285 del 6.12.1997
<i>Calabria</i>		
Arghillà	27.12.1995	n. 266 del 14.11.1995
Condoleo	27.12.1995	n. 266 del 14.11.1995
Costa Viola	27.12.1995	n. 266 del 14.11.1995
Esaro	27.12.1995	n. 266 del 14.11.1995
Lipuda	27.12.1995	n. 266 del 14.11.1995
Locride	27.12.1995	n. 266 del 14.11.1995
Palizzi	27.12.1995	n. 266 del 14.11.1995
Pellaro	27.10.1995	n. 266 del 14.11.1995
Scilla	27.12.1995	n. 266 del 14.11.1995
Valdamato	27.12.1995	n. 266 del 14.11.1995
Val di Neto	27.12.1995	n. 266 del 14.11.1995
Valle del Crati	27.12.1995	n. 266 del 14.11.1995
Calabria	27.12.1995	n. 266 del 14.11.1995
Decreto integrativo: 31.7.1996		n. 190 del 14.8.1996
<i>Campania</i>		
Colli di Salerno	22.11.1995	n. 301 del 28.12.1995
Dugenta	22.11.1995	n. 301 del 28.12.1995
Epomeo	22.11.1995	n. 301 del 28.12.1995
Irpinia	22.11.1995	n. 301 del 28.12.1995
Paestum	22.11.1995	n. 301 del 28.12.1995
Pompeiano	22.11.1995	n. 301 del 28.12.1995
Roccamonfina	22.11.1995	n. 301 del 28.12.1995
Terre del Volturno	22.11.1995	n. 301 del 28.12.1995
Decreto integrativo: 9.4.1996		n. 96 del 24.4.1996
<i>Emilia Romagna</i>		
Bianco di Castelfranco Emilia	18.11.1995	n. 285 del 6.12.1995
Forli	18.11.1995	n. 285 del 6.12.1995
Fortana del Taro	18.11.1995	n. 285 del 6.12.1995
Modena (c)	18.11.1995	n. 285 del 6.12.1995
Provincia de Modena (c)	18.11.1995	n. 285 del 6.12.1995

	Wettelijke bepaling van de lidstaat	Publicatieblad van de lidstaat
Ravenna	18.11.1995	n. 285 del 6.12.1995
Rubicone	18.11.1995	n. 285 del 6.12.1995
Sillaro (d)	18.11.1995	n. 285 del 6.12.1995
Bianco del Sillaro (d)	18.11.1995	n. 285 del 6.12.1995
Val Tidone	18.11.1995	n. 285 del 6.12.1995
Emilia (e)	18.11.1995	n. 285 del 6.12.1995
dell'Emilia (e)	18.11.1995	n. 285 del 6.12.1995
Terre di Veleja	5.8.1997	n. 204 del 2.9.1997
Decreto integrativo: 10.4.1996		n. 100 del 30.4.1996
D. (rettif. D. 10.4.1996): 7.5.1996		n. 112 del 15.5.1996
<i>Friuli-Venezia Giulia</i>		
Venezia Giulia	7.3.1996	n. 70 del 23.3.1996
Alto Livenza ⁽⁴⁾	7.3.1996	n. 70 del 23.3.1996
delle Venezie ⁽⁵⁾	7.3.1996	n. 70 del 23.3.1996
<i>Lazio</i>		
Civitella d'Agliano	22.11.1995	n. 302 del 29.12.1995
Colli Cimini	22.11.1995	n. 302 del 29.12.1995
Frusinate (f)	22.11.1995	n. 302 del 29.12.1995
del Frusinate (f)	22.11.1995	n. 302 del 29.12.1995
Nettuno	22.11.1995	n. 302 del 29.12.1995
Lazio	22.11.1995	n. 302 del 29.12.1995
Decreto integrativo: 13.9.1996		n. 229 del 30.9.1996
<i>Liguria</i>		
Colline Savonesi	20.11.1995	n. 294 del 18.12.1995
Golfo dei Poeti La Spezia o Golfo dei Poeti	16.10.2001	n. 248 del 24.10.2001
<i>Lombardia</i>		
Alto Mincio	18.11.1995	n. 285 del 6.12.1995
Benaco bresciano	18.11.1995	n. 285 del 6.12.1995
Bergamasca	18.11.1995	n. 285 del 6.12.1995
Collina del Milanese	18.11.1995	n. 285 del 6.12.1995
Montenetto di Brescia	18.11.1995	n. 285 del 6.12.1995
Provincia di Manova	18.11.1995	n. 285 del 6.12.1995
Provincia di Pavia	18.11.1995	n. 285 del 6.12.1995
Quistello	18.11.1995	n. 285 del 6.12.1995
Ronchi di Brescia	18.11.1995	n. 285 del 6.12.1995
Sabbioneta	18.11.1995	n. 285 del 6.12.1995

⁽⁴⁾ Heeft betrekking op het grondgebied van de provincies Treviso (Veneto) en Pordenone (Friuli-Venezia Giulia).

⁽⁵⁾ Heeft betrekking op het grondgebied van de regio's Veneto en Friuli-Venezia Giulia en van de autonome provincie Trento.

	Wettelijke bepaling van de lidstaat	Publicatieblad van de lidstaat
Sebino	18.11.1995	n. 285 del 6.12.1995
Terrazze Retiche di Sondrio	18.11.1995	n. 285 del 6.12.1995
<i>Marche</i>		
Marche	11.10.1995	n. 259 del 6.11.1995
Decreto integrativo: 20.11.1995		n. 287 del 9.12.1995
Osco (g)	4.11.1995	n. 281 dell'1.12.1995
Terre degli Osci (g)	4.11.1995	n. 281 dell'1.12.1995
Rotae	4.11.1995	n. 281 dell'1.12.1995
<i>Puglia</i>		
Daunia	12.9.1995	n. 237 del 10.10.1995
Murgia	12.9.1995	n. 237 del 10.10.1995
Salento	12.9.1995	n. 237 del 10.10.1995
Taranto	12.9.1995	n. 237 del 10.10.1995
Valle d'Itria	12.9.1995	n. 237 del 10.10.1995
Puglia	12.9.1995	n. 237 del 10.10.1995
Decreto integrativo: 30.7.1996		n. 190 del 14.8.1995
<i>Sardegna</i>		
Barbagia	12.10.1995	n. 259 del 6.11.1995
Colli del Limbara	12.10.1995	n. 259 del 6.11.1995
Marmilla	12.10.1995	n. 259 del 6.11.1995
Nurra	12.10.1995	n. 259 del 6.11.1995
Ogliastra	12.10.1995	n. 259 del 6.11.1995
Parteolla	12.10.1995	n. 259 del 6.11.1995
Planargia	12.10.1995	n. 259 del 6.11.1995
Provincia di Nuoro	12.10.1995	n. 259 del 6.11.1995
Romangia	12.10.1995	n. 259 del 6.11.1995
Sibiola	12.10.1995	n. 259 del 6.11.1995
Tharros	12.10.1995	n. 259 del 6.11.1995
Trexenta	12.10.1995	n. 259 del 6.11.1995
Valle del Tirso	12.10.1995	n. 259 del 6.11.1995
Valli di Porto Pino	12.10.1995	n. 259 del 6.11.1995
Isola dei Nuraghi	12.10.1995	n. 259 del 6.11.1995
<i>Sicilia</i>		
Camarro	10.10.1995	n. 269 del 17.11.1995
Colli Ericini	10.10.1995	n. 269 del 17.11.1995

	Wettelijke bepaling van de lidstaat	Publicatieblad van de lidstaat
Fontanarossa di Cerda	10.10.1995	n. 269 del 17.11.1995
Salemi	10.10.1995	n. 269 del 17.11.1995
Salina	10.10.1995	n. 269 del 17.11.1995
Valle Belice	10.10.1995	n. 269 del 17.11.1995
Sicilia	10.10.1995	n. 269 del 17.11.1995
Decreto integrativo: 22.12.1995		n. 13 del 17.1.1996
<i>Toscana</i>		
Alta Valle della Greve	9.10.1995	n. 25 del 10.10.1995
Colli della Toscana centrale	9.10.1995	n. 25 del 10.10.1995
Maremma toscana	9.10.1995	n. 25 del 10.10.1995
Val di Magra	9.10.1995	n. 25 del 10.10.1995
Toscano (h)	9.10.1995	n. 25 del 10.10.1995
Toscana (h)	9.10.1995	n. 25 del 10.10.1995
Decreto integrativo: 22.11.1995		n. 300 del 27.12.1995
Decreto integrativo: 26.2.1996		n. 57 dell'8.3.1996
<i>Prov. Aut. Trento</i>		
Altesino	22.11.1995	n. 300 del 27.12.1995
delle Venezie ⁽⁵⁾	22.11.1995	n. 300 del 27.12.1995
Vallagarina ⁽⁶⁾	22.11.1995	n. 300 del 27.12.1995
Vigneti delle Dolomiti	26.11.1997	n. 285 del 6.12.1997
<i>Umbria</i>		
Allerona	18.11.1995	n. 284 del 6.12.1995
Bettona	18.11.1995	n. 284 del 6.12.1995
Cannara	18.11.1995	n. 284 del 6.12.1995
Nami	18.11.1995	n. 284 del 6.12.1995
Spello	18.11.1995	n. 284 del 6.12.1995
Umbria	18.11.1995	n. 284 del 6.12.1995
<i>Veneto</i>		
Alto Livenza ⁽⁴⁾	21.11.1995	n. 297 del 21.12.1995
Colli Trevigiani	21.11.1995	n. 297 del 21.12.1995
Conselvano	21.11.1995	n. 297 del 21.12.1995
delle Venezie ⁽⁵⁾	21.11.1995	n. 297 del 21.12.1995
Marca Trevigiana	21.11.1995	n. 297 del 21.12.1995
Provincia di Verona (i)	21.11.1995	n. 297 del 21.12.1995
Veronese (i)	21.11.1995	n. 297 del 21.12.1995
Vallagarina ⁽⁶⁾	21.11.1995	n. 297 del 21.12.1995
Veneto orientale	21.11.1995	n. 297 del 21.12.1995

⁽⁴⁾ Heeft betrekking op het grondgebied van de provincies Treviso (Veneto) en Pordenone (Friuli-Venezia Giulia).

⁽⁵⁾ Heeft betrekking op het grondgebied van de regio's Veneto en Friuli-Venezia Giulia en van de autonome provincie Trento.

⁽⁶⁾ Heeft betrekking op het grondgebied van de provincie Verona (Veneto) en van de autonome provincie Trento.

NB: De letter achter bepaalde namen geeft aan dat deze gelijkwaardig zijn.

	Wettelijke bepaling van de lidstaat	Publicatieblad van de lidstaat
Vigneti delle Dolomiti	26.11.1997	n. 285 del 6.12.1997
Veneto	21.11.1995	n. 297 del 21.12.1995
Decreto integrativo: 27.2.1996		n. 57 dell'8.3.1996
Decreto integrativo: 21.3.1996		n. 79 del 3.4.1996

NEDERLAND

Overeenkomstig de Verordening HPA Wijn 2003 (Hoofdproduktschap voor Akkerbouwproducten mogen wijnen slechts als „Landwijn” in de handel worden gebracht voor zover zij een verwijzing naar de Nederlandse herkomst en een verwijzing naar de naam van één van de volgende provincies bevatten:

- Groningen
- Friesland
- Drenthe
- Overijssel
- Gelderland
- Flevoland
- Utrecht
- Noord Holland
- Zuid Holland
- Zeeland
- Noord Brabant
- Limburg

OOSTENRIJK

Landwein Weinland	Weingesetz § 23	BGBl. Nr. 141 aus 1999
Landwein Bergland		
Steirischer Landwein		
Wiener Landwein		

Overeenkomstig artikel 28a van de Oostenrijkse wijnwet (Bondswet van 23 juli 1999 inzake de handel in wijn en vruchtenwijn), mag wijn slechts als „Landwein” voor consumptie in de handel worden gebracht:

- met een verwijzing naar de Oostenrijkse oorsprong, b.v. „Österreich”, „Wein aus Österreich”, „österreichischer Wein”, „österreichischer Landwein”, enz. en
- onder een van de volgende benamingen:
 - Weinland
 - Bergland
 - Steirerland
 - Wien

	Wettelijke bepaling van de lidstaat	Publicatieblad van de lidstaat
PORTUGAL		
<i>Vinho de Mesa com Indicação Geográfica</i>		
Vinho Regional Alentejano	Portaria n.º 623/98 Portaria n.º 394/2001	28 de Agosto de 1998 16 de Abril de 2001
Vinho Regional Algarve	Portaria n.º 364/2001	9 de Abril de 2001
Vinho Regional Beiras	Portaria n.º 158/93	11 de Fevereiro de 1993
Vinho Regional Estremadura	Portaria n.º 351/93 Portaria n.º 394/2001 Portaria n.º 1066/2003	24 de Março de 1993 16 de Abril de 2001 26 de Setembro de 2003
Vinho Regional Minho	Portaria n.º 112/93 Portaria n.º 1202/97 Portaria n.º 394/2001	30 de Janeiro de 1993 28 de Novembro de 1997 16 de Abril de 2001
Vinho Regional Ribatejano	Portaria n.º 370/99 Portaria n.º 424/2001	20 de Maio de 1999 19 de Abril de 2001
Vinho Regional Terras do Sado	Portaria n.º 400/92 Portaria n.º 196/94 Portaria n.º 394/2001	13 de Maio de 1992 5 de Abril de 1994 16 de Abril de 2001
Vinho Regional Trás-os-Montes	Portaria n.º 157/93	11 de Fevereiro de 1993
<i>Sub-regiões do Vinho Regional Beiras</i>		
Beira Alta	Portaria n.º 158/93	11 de Fevereiro de 1993
Beira Litoral		
Terras de Sico		
<i>Sub-região do Vinho Regional Estremadura</i>		
Alta Estremadura	Portaria n.º 351/93 Portaria n.º 394/2001 Portaria n.º 1066/2003	24 de Março de 1993 16 de Abril de 2001 26 de Setembro de 2003
<i>Sub-região do Vinho Regional Trás-os-Montes</i>		
Terras Durienses	Portaria n.º 157/93	11 de Fevereiro de 1993
<i>Outras designações</i>		
Palhete de Ourém (Vinho Regional Estremadura-Concelho de Ourém)	Portaria n.º 1450/2001	22 de Dezembro de 2001
<i>Vinho Licoroso com Indicação Geográfica</i>		
Vinho Licoroso Algarve	Portaria n.º 364/2001	9 de Abril de 2001
Vinho Licoroso Estremadura	Portaria n.º 244/2000	3 de Maio de 2000

Eindverslag van de raadadviseur-auditeur in zaak COMP/M.3083 — GE/Instrumentarium
(opgesteld overeenkomstig artikel 15 van Besluit 2001/462/EG, EGKS van de Commissie van 23 mei 2001 betreffende het mandaat van de raadadviseur-auditeur in bepaalde mededingingsprocedures (PB L 162 van 19.6.2001, blz. 21))

(2004/C 92/04)

(Voor de EER relevante tekst)

De ontwerpbeschikking geeft aanleiding tot de volgende opmerkingen.

- De voorgenomen concentratie werd op 28 februari 2003 aangemeld.
- Op 3 april 2003 is de Commissie, in een beschikking op grond van artikel 6, lid 1, onder c), van de concentratieverordening, tot de bevinding gekomen dat de aangemelde concentratie ernstige twijfel deed rijzen. Als onderdeel van het transparantiebeleid dat de Commissie momenteel uitbouwt, hebben de partijen toegang gekregen tot niet-vertrouwelijke versies van de belangrijkste documenten die derden hadden meegedeeld.

Kon GE weliswaar niet volledig genoeg nemen met de nauwkeurigheid van de documenten, toch kon de onderneming niettemin snel opmerkingen maken — vóór een besluit werd genomen over de toezending van een mededeling van punten van bezwaar. Onder die omstandigheden hadden de economen van de aanmeldende partij, dankzij een vertrouwelijkheidsovereenkomst, ook toegang tot gegevens en economische analyses die een derde had verstrekt.

- Op 4 juli 2003 heeft de Commissie aan GE een mededeling van punten van bezwaar gezonden. In het licht van de voorlopige uitkomsten van het onderzoek werd een aantal van de elementen ten aanzien waarvan de Commissie aanvankelijk ernstige twijfel had geformuleerd, niet in de mededeling van punten van bezwaar opgenomen.

Tijdens de daarop volgende fase waarbij de partijen toegang kregen tot het dossier, werd een oplossing gevonden voor de kwestie van de vertrouwelijkheid van bepaalde documenten. De Commissie werkte namelijk bepaalde regelingen uit, met de instemming van alle betrokkenen. Dankzij deze regelingen konden de economen van de aanmeldende partijen de economische analyses nagaan die de Commissie op basis van de door derden meegedeelde gegevens had uitgevoerd; daarbij waren zij aan een vertrouwelijkheidsovereenkomst gebonden.

- Vervolgens hebben de partijen de Commissie corrigerende maatregelen voorgesteld; deze werden aan de markt getoetst en de objectiviteit van deze toets werd niet ter discussie gesteld.

De partijen vonden het niet nodig om op de mededeling van punten van bezwaar te antwoorden en hebben dan ook niet om een formele hoorzitting verzocht.

Het recht van de partijen om te worden gehoord is gedurende heel de procedure nageleefd.

Gedaan te Brussel, 14 augustus 2003.

(w.g. p.p. Karen Williams)

Serge DURANDE

Advies van het Adviescomité voor concentraties uitgebracht op de 118e bijeenkomst van 12 augustus 2003 betreffende een ontwerpbeschikking in zaak COMP/M.3083 — General Electric/Instrumentarium

(2004/C 92/05)

(Voor de EER relevante tekst)

1. Het Adviescomité is het met de Commissie eens dat de aangemelde operatie een concentratie vormt in de zin van artikel 3, lid 1, onder b), van de concentratieverordening en een communautaire dimensie heeft in de zin van artikel 1, lid 2, van deze verordening.
 - 2.a) Het Adviescomité is het met de Commissie eens dat de relevante markten wat betreft patiëntenmonitoren, die zijn voor perioperatieve monitoren, monitoren voor intensieve zorgen en algemene zaalmonitoren.
 - 2.b) Het Adviescomité is het met de Commissie eens dat de nauwkeurige bepaling van de productmarkt voor C-Arms open kan worden gelaten, in het bijzonder wat betreft de vraag of C-Arms van lage kwaliteit, vasculaire en cardiale C-Arms afzonderlijke productmarkten vormen.
 - 2.c) Het Adviescomité is het met de Commissie eens dat de relevante productmarkten voor mammografie-apparatuur die zijn voor analoge mammografie-apparatuur en voor digitale mammografie-apparatuur.
 3. Het Adviescomité is het met de Commissie eens dat de relevante geografische markten voor elk product nationaal zijn.
 4. Het Adviescomité is het met de Commissie eens dat de voorgestelde concentratie niet zou leiden tot het in het leven roepen of het versterken van een machtspositie op de markten voor
 - a) algemene zaalmonitoren,
 - b) alle mogelijke markten voor C-Arms,
 - c) zowel analoge als digitale mammografie-apparatuur.
 - 5.a) Het Adviescomité is het met de Commissie eens dat de voorgestelde concentratie vanwege horizontale effecten wellicht zou leiden tot het in het leven roepen of het versterken van een machtspositie op de markten voor perioperatieve monitoren in Spanje, het Verenigd Koninkrijk, Zweden, Frankrijk en Duitsland.
 - 5.b) Het Adviescomité is het met de Commissie eens dat de voorgestelde concentratie vanwege de verticale effecten op de markten voor anesthesie-apparatuur, perioperatieve monitoren, monitoren voor intensieve zorgen en klinische informatiesystemen wellicht ernstige twijfels zou doen rijzen over de verenigbaarheid van de concentratie met de gemeenschappelijke markt, zeker in België, Ierland, Zweden en het Verenigd Koninkrijk.
 6. Het Adviescomité is het met de Commissie eens dat de voorgestelde verbintenissen de bezwaren inzake de concurrentie op de markt voor perioperatieve monitoren uit de weg zouden ruimen en de ernstige twijfels in verband met de verticale aspecten van de markten voor anesthesie-apparatuur, perioperatieve monitoren, monitoren voor intensieve zorgen en klinische informatiesystemen zouden wegnemen.
 7. Het Adviescomité is het eens met de Commissie dat de concentratie overeenkomstig artikel 8, lid 2, van de concentratiebeschikking verenigbaar met de gemeenschappelijke markt en de EER-Overeenkomst dient te worden verklaard, op voorwaarde dat deze verbintenissen worden nagekomen.
 8. Het Adviescomité beveelt aan dat zijn advies wordt bekendgemaakt in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.
 9. Het Adviescomité verzoekt de Commissie zijn opmerkingen en kanttekeningen in aanmerking te nemen.
-

EUROPESE CENTRALE BANK

Deel 1.2 van de ECB personeelsverordeningen en -regelingen houdende regelingen inzake gedragsregels en beroepsgeheim

(2004/C 92/06)

(Deze tekst annuleert en vervangt de tekst die is bekendgemaakt in het Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen C 236 van 22.8.2001, blz. 13)

1.2. Gedragsregels en beroepsgeheim

De bepalingen van de artikelen 4 b), 4 c), 4 f) en 5 b) van de arbeidsvoorwaarden worden als volgt tenuitvoergelegd:

1.2.1. De directie benoemt een Ethisch Adviseur. De Ethisch Adviseur fungeert als leidraad inzake alle aspecten van gedragsregels en beroepsgeheim. Zonder afbreuk te doen aan een dergelijke verplichting geeft de Ethisch Adviseur advies en stelt ethische interpretatiecriteria op. De Ethisch Adviseur is bij de uitvoering van zijn/haar taak gehouden tot strikte vertrouwelijkheid. Het advies en de ethische interpretatiecriteria worden in een algemeen formaat gepubliceerd op het intranet van de ECB.

De Ethisch Adviseur verzekert met name een consistente interpretatie van de ECB regels inzake handelen met voorkennis. De Ethisch Adviseur stelt de Externe Accountant van de ECB onmiddellijk volledig op de hoogte van het advies en de met betrekking tot handelen met voorkennis ontwikkelde ethische interpretatiecriteria.

1.2.2. „Vergoedingen, beloningen of geschenken” betekent enig financieel voordeel en/of niet-financieel voordeel.

1.2.3. Een personeelslid dat een uitnodiging ontvangt voor het bijwonen van een evenement in zijn/haar officiële hoedanigheid mag generlei honorarium accepteren.

1.2.4. Normale gastvrijheid en symbolische geschenken mogen om hoffelijkheidsredenen worden geaccepteerd.

1.2.5. In geval van enige twijfel, dient het personeelslid goedkeuring te krijgen van zijn/of haar directeur-generaal/directeur vooraleer enige gift of gastvrijheid te accepteren of, indien zulks niet mogelijk is, aan hem/haar verslag uit te brengen direct na het ontvangen van enige gift of gastvrijheid.

1.2.6. Zonder voorafgaande toestemming van de directie publiceren personeelsleden geen werk of artikelen

noch geven zij lezingen met betrekking tot de ECB of haar activiteiten.

1.2.7. Gezien de positie die de ECB inneemt en het algemene economische en financiële belang van de aangelegenheden die zij behandelt, bewaren personeelsleden het beroepsgeheim betreffende informatie met betrekking tot de door de ECB behandelde zaken.

1.2.8. Informatie met betrekking tot door de ECB behandelde aangelegenheden (voorkennis) is informatie: i) waarvan een personeelslid kennis heeft; en ii) die verband houdt met het beheer van de ECB of met enigerlei transacties (waaronder voorgenomen transacties) die voortvloeien uit de doelstellingen en taken van de ECB; iii) die vertrouwelijk is of iv) die wordt of kan worden gezien als zijnde relevant voor door de ECB te nemen beslissingen. Voorkennis inzake door de ECB behandelde aangelegenheden kan een breed spectrum aan informatie omvatten en afkomstig zijn uit elk land of elke werkeenheid binnen de ECB. Daarom dienen de volgende items slechts als voorbeeld en vormen geen uitputtende lijst:

— wijzigingen in het monetaire- of wisselkoersbeleid van het Eurosysteem of van andere centrale banken op internationaal niveau;

— ontwikkelingen in maandelijkse monetaire aggregaten, gegevens van betalingsbalansen of deviezenreserves of van enige andere marktgevoelige economische of financiële gegevens;

— aanstaande wijzigingen in de regelgeving;

— marktgevoelige informatie inzake discussies en onderhandelingen in internationale fora;

— door de ECB genomen interne administratieve beslissingen.

Het openbaar maken van informatie in de regelmatige uitoefening van werkzaamheden vormt geen schending van deze regels.

- 1.2.9. Het is personeelsleden niet toegestaan, hetzij direct, hetzij indirect via derden, gebruik te maken van voorkennis tot welke zij toegang hebben, los daarvan of dergelijke informatie wordt gebruikt bij enigerlei voor eigen risico en voor eigen rekening, dan wel voor risico en voor rekening van derden uitgevoerde privé financiële transactie. De term „derden” omvat onder meer echtgenotes, erkende levensgezellen, ouders, kinderen, of andere familieleden, collega's, en rechtspersonen.
- 1.2.10. Het is personeelsleden meer bepaald niet toegestaan direct noch indirect via derden voordeel te verkrijgen op grond van hun positie en functies bij de ECB noch van voorkennis tot welke zij toegang hebben door aankoop of verkoop van, hetzij voor eigen risico en voor eigen rekening, hetzij voor risico en voor rekening van derden zoals gedefinieerd in artikel 1.2.9, van enige activa (waaronder overdraagbare effecten, vreemde valuta en goud) of van rechten (waaronder rechten uit hoofde van derivatencontracten of nauw daarmee samenhangende financiële instrumenten) waarmee die informatie nauw samenhangt. Dit verbod geldt voor elke vorm van financiële (investerings)transacties, waaronder de navolgende:
- belegging in effecten (aandelen, obligaties, warrants, opties, futures of enige andere effecten in de meest brede zin van de term, alsmede contracten ter inschrijving op of voor de aan- of verkoop van dergelijke effecten);
 - op dergelijke effecten gebaseerde indexcontracten;
 - rentetransacties;
 - wisselkoerstransacties;
 - grondstoffentransacties.
- 1.2.11. Kortetermijnhandel (i.e. een combinatie van aan- en verkoop binnen één maand) met speculatief oogmerk in enige activa (waaronder overdraagbare effecten, vreemde valuta en goud) of rechten (waaronder rechten uit hoofde van derivatencontracten of nauw daarmee samenhangende financiële instrumenten) is niet toegestaan, tenzij het betrokken personeelslid objectief de niet-speculatieve aard en de noodzaak van die handel kan aantonen.
- 1.2.12. Het is personeelsleden niet toegestaan gebruik te maken van enige component van de technische infrastructuur voor het uitvoeren van de financiële transacties van het ESCB als zij persoonlijke financiële transacties uitvoeren voor eigen risico en voor eigen rekening of voor risico en voor rekening van derden zoals gedefinieerd in artikel 1.2.9.
- De term „technische infrastructuur voor het uitvoeren van financiële transacties van het ESCB” omvat de Bosch dealing telefoons, het telex systeem, verbindingen met elektronische financiële informatiediensten, zoals Bloomberg en Reuters, TOP, BI, EBS, FinanceKIT en S.W.I.F.T., alsmede enige daaropvolgende vervangingen daarvan.
- Bovendien is het gebruik van mobiele telefoons in de Market Room en in de burelen van de Back Office en de afdeling Beleggingen niet toegestaan, behalve in noodgevallen overeenkomstig de ECB procedures voor onvoorziene omstandigheden.
- 1.2.13. De directie bepaalt welke personeelsleden uit hoofde van de uitoefening van hun werkzaamheden, beroep of taken toegang hebben tot voorkennis betreffende de financiële transacties van het ESCB. Een dergelijke beslissing van de directie maakt automatisch deel uit van de personeelsverordeningen en -regelingen. Dergelijke personeelsleden onthouden zich op de dag van een ESCB-transactie van het direct of indirect uitvoeren van transacties, hetzij voor eigen risico en rekening, of voor risico en rekening van derden zoals gedefinieerd in artikel 1.2.9, aangaande activa (waaronder overdraagbare effecten, vreemde valuta, en goud) of rechten (waaronder rechten uit hoofde van derivatencontracten of nauw daarmee samenhangende financiële instrumenten) die dezelfde generieke kenmerken (valuta, emittent en vergelijkbare looptijd) hebben als de op die dag door het ESCB verhandelde.
- 1.2.14. De directie bepaalt welke personeelsleden uit hoofde van de uitoefening van hun werkzaamheden, beroep of taken worden geacht toegang te hebben tot voorkennis betreffende het monetaire- of wisselkoersbeleid van de ECB of van de financiële transacties van het ESCB. Een dergelijke beslissing van de directie maakt automatisch deel uit van de personeelsverordeningen en -regelingen.
- Deze personeelsleden verschaffen op verzoek van de directeur Algemeen Beheer de volgende informatie:
- een lijst van zijn/haar bankrekeningen, waaronder bewaarnemingsrekeningen en rekeningen bij effectenmakelaars;

- een lijst van aan hem/haar door derden verleende volmachten betreffende hun bankrekeningen, waaronder bewaarnemingsrekeningen;
- zijn/haar algemene richtlijnen of instructies aan derden aan wie de verantwoordelijkheid voor het beheer van zijn/haar investeringsportefeuille is gedelegeerd ⁽¹⁾.

Deze personeelsleden verschaffen onverwijld op eigen initiatief bijzonderheden van wijzigingen in de bovengenoemde informatie. De informatie en eventuele wijzigingen worden in verzegelde enveloppen in bewaring gegeven aan de directeur Algemeen Beheer en op verzoek van de externe accountant van de ECB aan deze laatste doorgegeven.

Jaarlijks op verzoek van de externe accountant van de ECB verschaffen deze personeelsleden bovendien de volgende op een periode van zes achtereenvolgende maanden betrekking hebbende documentatie, zoals gespecificeerd in het jaarlijkse verzoek:

- enige aan- of verkoop van activa (waaronder overdraagbare effecten, vreemde valuta en goud) of rechten (waaronder rechten uit hoofde van derivatencontracten of nauw daarmee samenhangende financiële instrumenten) door een personeelslid voor eigen risico en voor eigen rekening of door hem/haar uitgevoerd voor risico en voor rekening van derden zoals gedefinieerd in artikel 1.2.9;
- bankafschriften, waaronder van bewaarnemingsrekeningen en rekeningen bij effectenmakelaars; het afsluiten of wijzigen van hypotheek of andere leningen voor eigen risico en voor eigen rekening van derden zoals gedefinieerd in artikel 1.2.9;
- zijn/haar handelingen met betrekking tot pensioenplannen, waaronder het pensioenplan van de ECB.

Alle informatie wordt in verzegelde enveloppen in bewaring gegeven aan de directeur Algemeen Beheer die de informatie op verzoek van de externe accountant van de ECB aan deze laatste doorgeeft. Alle door de externe accountant van de ECB ontvangen informatie blijft vertrouwelijk. In afwijking van de bovengenoemde regel bevat een rapport van de externe accountant van de ECB aan het ECB Directoraat Interne Audit, inzake verder on-

derzoek van een specifiek geval overeenkomstig artikel 1.2.16, de van het betrokken personeelslid ontvangen informatie.

1.2.15. Indien de externe accountant van de ECB redelijkerwijze mag aannemen dat de bovengenoemde regels, met inbegrip van de adviezen en de ethische interpretatieregels opgesteld door de Ethisch Adviseur, niet zijn nageleefd, heeft hij/zij het recht van enig personeelslid van de ECB te vergen hem/haar dienaangaande volledig te informeren. Op gemotiveerd verzoek van de externe accountant van de ECB verschaft het betrokken personeelslid op vertrouwelijke basis volledige informatie betreffende het volgende:

- al zijn/haar bankrekeningen, waaronder van bewaarnemingsrekeningen en rekeningen bij effectenmakelaars; het afsluiten of wijzigen van hypotheek of andere leningen voor eigen risico en voor eigen rekening of door hem/haar voor risico en voor rekening van derden zoals gedefinieerd in artikel 1.2.9;
- al zijn/haar investeringstransacties, betreffende activa (waaronder overdraagbare effecten, vreemde valuta en goud) of rechten (waaronder rechten uit hoofde van derivatencontracten of nauw daarmee samenhangende financiële instrumenten), door hem/haar voor eigen risico en voor eigen rekening of voor risico en voor rekening van derden, zoals gedefinieerd in artikel 1.2.9, gedurende de door de externe accountant van de ECB vermelde periode uitgevoerd;
- zijn/haar handelingen met betrekking tot pensioenplannen, waaronder het pensioenplan van de ECB;
- een lijst van aan personeelsleden door derden verleende volmachten betreffende hun bankrekeningen, waaronder bewaarnemingsrekeningen.

De informatie wordt in verzegelde enveloppen via de directeur-generaal Beheer aan de externe accountant van de ECB verstrekt. Alle door de externe accountant van de ECB ontvangen informatie blijft vertrouwelijk. In afwijking van de bovengenoemde regel bevat een rapport van de externe accountant van de ECB aan het ECB Directoraat Interne Audit, inzake verder onderzoek van een specifiek geval overeenkomstig artikel 1.2.16, de van het betrokken personeelslid ontvangen informatie.

⁽¹⁾ De overeenkomstig artikel 1.2.14 geïdentificeerde personeelsleden zouden kunnen overwegen het beheer van hun investeringsportefeuilles, zoals „blind trusts”, open-eind beleggingsfondsen enz., aan derden te delegeren.

1.2.16. De externe accountant van de ECB rapporteert elk geval van niet-naleving van de bovengenoemde regels aan het ECB Directoraat Interne Audit, dat een onderzoek zal instellen naar de naleving van deze regels. Privé financiële activiteiten, die volledig conform door de Ethisch Adviseur opgestelde adviezen en ethische interpretatieregels zijn uitgevoerd, vormen geen aanleiding voor een dergelijk rapport van de externe accountant van de ECB. Het betrokken personeelslid wordt van een dergelijk rapport van de externe accountant van de ECB op de hoogte gebracht en hij/zij heeft het recht zijn/haar visie op het rapport aan de externe accountant van de ECB kenbaar te maken.

Een door de externe accountant van de ECB opgesteld rapport, met inbegrip van de daarin opgenomen door het betrokken personeelslid verschafte informatie, kan worden gebruikt in een disciplinaire procedure zoals neergelegd in Deel 8 van de arbeidsvoorwaarden voor het personeel van de Europese Centrale Bank en, voorzover door de toepasselijke wetgeving vereist, bij elke vervolging door externe instanties betreffende beoogde schendingen van nationaal strafrecht.

1.2.17. Indien een personeelslid vragen heeft aangaande de toepassing van deze regels (e.g. of een privé financiële transactie die hij/zij overweegt misbruik van voorkennis met zich mee zou brengen), dan dient hij/zij die aangelegenheid met de Ethisch Adviseur te bespreken. Het volledig in overeenstemming met de door de Ethisch Adviseur opgestelde adviezen en ethische interpretatieregels uitvoeren van privé financiële transacties vormt geen aanleiding voor een disciplinaire procedure wegens het niet-naleven van zijn/haar verplichtingen door het personeelslid. Een dergelijk advies laat echter de externe aansprakelijkheid van het personeelslid onverlet.

1.2.18. De verplichtingen van personeelsleden bepaald in de artikelen 1.2.14 en 1.2.15 blijven gedurende een periode van zes maanden volgende op de beëindiging van hun tewerkstelling bij de ECB van toepassing. Het verzoek om informatie door de externe accountant heeft betrekking op de periode die een maand na de beëindiging van de tewerkstelling verstrijkt.

EUROPESE STICHTING VOOR OPLEIDING

BEGROTING VAN DE EUROPESE STICHTING VOOR OPLEIDING VOOR HET BEGROTINGS- JAAR 2004

(2004/C 92/07)

De begroting van de Stichting voor het jaar 2004 bedraagt 17,6 miljoen EUR, waarvan 11,6 miljoen EUR gereserveerd is voor personeelsuitgaven, 1,4 miljoen EUR voor gebouwen, materieel en andere huishoudelijke uitgaven en 4,5 miljoen EUR voor specifieke activiteiten en projecten op het gebied van het beroepsonderwijs en de beroepsopleiding.

Voorts beheert de Stichting Phare-, Cards-, Tacis- en Medafondsen ten bedrage van in totaal 178,3 miljoen EUR alsmede een automatisch hernieuwd jaarlijks fonds van 500 000 EUR, verstrekt door de Italiaanse regering.

Zie voor meer bijzonderheden over de begroting van 2004 en het formatieplan de website van de ETF op onderstaand adres: www.etf.eu.int

EUROPESE STICHTING VOOR OPLEIDING

BEGROTINGEN 2003/2004

UITGAVEN

	Titel	2003 Begroting na overdrachten	2004 Begroting
TITEL 1	UITGAVEN MET BETREKKING TOT PERSONEN DIE EEN DIENSTVERBAND HEBBEN MET DE STICHTING		
	TOTAAL TITEL 1	11 239 000	11 643 973
TITEL 2	GEBOUWEN, MATERIEEL EN DIVERSE HUISHOUDELIJKE UITGAVEN		
	TOTAAL TITEL 2	1 421 000	1 390 027
TITEL 3	UITGAVEN MET BETREKKING TOT DE UITVOERING VAN SPECIFIEKE TAKEN		
Hoofdstuk 30	Operationele uitgaven (documentatie, publicaties, vertaling, ver- gaderingen, enz.)		
	Totaal hoofdstuk	1 136 425	948 000
Hoofdstuk 31	Prioritaire acties: activiteiten in het kader van het werkpro- gramma (ondersteuning aan de Commissie, verstrekking en ana- lyse van informatie via het netwerk van nationale waarnemings- centra, ontwikkelingsactiviteiten)		
	Totaal hoofdstuk	3 403 575	3 618 000
TITEL 3	TOTAAL TITEL 3	4 540 000	4 566 000 ⁽¹⁾
	TOTAAL-GENERAAL	17 200 000	17 600 000

⁽¹⁾ Het Europees Parlement heeft onder titel 3 van de begroting een reserve van 406 100 EUR opgevoerd. De procedures ter waarborging van de vrijgave van de reserve zijn reeds ingesteld.

III

(Bekendmakingen)

COMMISSIE

Informatie betreffende een oproep om sollicitaties in te dienen voor de samenstelling van een „Europees Forum voor energie en vervoer”**Vernieuwing van de samenstelling van het „Europese Forum voor energie en transport”**

(2004/C 92/08)

Het hernieuwbare mandaat van de huidige Forumleden loopt af op 30 juni 2004, overeenkomstig het Commissiebesluit van 11 juli 2001 (2001/546/EG) zoals gepubliceerd in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* L 195 van 19 juli 2001, blz. 58.

De Commissie nodigt geïnteresseerden uit om hun eerdere kandidaatstelling te vernieuwen, ofwel om een nieuwe sollicitatie in te dienen overeenkomstig de voorwaarden beschreven in de sollicitatieoproep die is gepubliceerd in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* (2001/C 205/06) van 21 juli 2001.

Rekening houdend met de uitbreiding van de Unie, is deze oproep ook van toepassing op ingezetenen van de nieuwe Lidstaten.

Ondertekende sollicitaties dienen samen met een curriculum vitae **uiterlijk op 17 mei 2004** te worden verstuurd.

Na deze datum zal de Commissie de leden van het Forum benoemen. De oproep tot het indienen van sollicitaties blijft na 17 mei 2004 geopend voor eventuele latere benoemingen.

Sollicitaties dienen:

hetzij per aangetekende zending (het poststempel geldt als bewijs) te worden gestuurd naar, of door een particuliere koeriersdienst te worden afgegeven op het volgende adres: Europese Commissie, Directoraat-Generaal Energie en Vervoer, secretariaat afdeling A3, DM28 kamer 6/100, B-1049 Brussel;

hetzij persoonlijk te worden afgegeven, tegen ontvangstbewijs, op het volgende adres: Europese Commissie, Directoraat-Generaal Energie en Vervoer, secretariaat afdeling A3, Rue Demot 28, kamer 6/100, B-1040 Brussel.

Voor nadere informatie kan men zich wenden tot Anne-Marie Fiquet, tel. (32-2) 295 95 29, fax (32-2) 295 98 16, e-mail: anne-marie.fiquet@cec.eu.int

2004 OPROEP**tot indiening van voorstellen op het gebied van communautaire samenwerking in het kader van civiele bescherming**

(2004/C 92/09)

- I.1. Deze oproep betreft de indiening van voorstellen voor acties die voor financiële steun van de Europese Commissie, Directoraat-generaal Milieu, in de vorm van medefinanciering in aanmerking komen.
- I.2. Informatie over de betrokken gebieden, de aard en de inhoud van de acties (en ook de toekenningsvoorwaarden en aanvraagformulieren) zijn te vinden in de documentatie betreffende deze uitnodiging. Deze kan worden geraadpleegd op de internetsite Europa op het volgende adres:

http://europa.eu.int/comm/environment/funding/intro_en.htm

- I.3. Procedure voor indiening en onderzoek van de aanvragen:

Er kunnen voorstellen worden ingediend tot 28 mei 2004.

De voorstellen worden als volgt afgehandeld:

- ontvangst, registratie en ontvangstbevestiging door de Commissie;
- onderzoek door de diensten van de Commissie;
- definitief besluit en mededeling van het resultaat aan de indiener van het voorstel.

De selectie geschiedt, binnen de grenzen van de beschikbare begrotingsmiddelen, op basis van de criteria die in de documentatie betreffende deze uitnodiging tot het indienen van voorstellen zijn geformuleerd.

De gehele procedure is strikt geheim. Wanneer de Commissie een voorstel goedkeurt, sluit zij met de indiener een contract (bedragen worden in euro vermeld).

De beslissing van de Commissie kan niet worden aangevochten.

Oproep tot indiening van voorstellen 2004 op het gebied van het Communautair Mechanisme ter vergemakkelijking van versterkte samenwerking bij bijstandsinterventies in het kader van civiele bescherming

(2004/C 92/10)

- I.1. Het doel van deze oproep is het identificeren van organisaties in de training-sector (uit landen die deelnemen aan het Communautair Mechanisme), die in aanmerking komen voor financiële steun van de Europese Commissie, directoraat-generaal Milieu. Deze steun zou gebeuren onder de vorm van medefinanciering.
- I.2. De aard en de inhoud van de opleidingen (alsook de toekenningsvoorwaarden en aanvraagformulieren) is te vinden in de documentatie betreffende deze uitnodiging. Deze kan worden geraadpleegd op de internetsite Europa op het volgende adres:

http://europa.eu.int/comm/environment/funding/intro_en.htm

- I.3. Procedure voor indiening en onderzoek van de aanvragen:

Er kunnen voorstellen worden ingediend tot 15 juni 2004.

De voorstellen worden als volgt afgehandeld:

- ontvangst, registratie en ontvangstbevestiging door de Commissie,
- onderzoek door de diensten van de Commissie,
- definitief besluit en mededeling van het resultaat aan de indiener van het voorstel.

De selectie geschiedt, binnen de grenzen van de beschikbare begrotingsmiddelen, op basis van de criteria die in de documentatie betreffende deze uitnodiging tot het indienen van voorstellen zijn geformuleerd.

De gehele procedure is strikt geheim. Wanneer de Commissie een voorstel goedkeurt, sluit zij met de indiener een contract (bedragen worden in euro vermeld).

De beslissing van de Commissie kan niet worden aangevochten.

Oproep tot indiening van voorstellen op het gebied van communautaire samenwerking in het kader van civiele bescherming: Mechanisme — oefeningen

(2004/C 92/11)

- I.1. Deze oproep betreft de indiening van voorstellen voor acties die voor financiële steun van de Europese Commissie, directoraat-generaal Milieu, in de vorm van medefinanciering in aanmerking komen.
- I.2. Informatie over de betrokken gebieden, de aard en de inhoud van de acties (en ook de toekenningsvoorwaarden en aanvraagformulieren) zijn te vinden in de documentatie betreffende deze uitnodiging. Deze kan worden geraadpleegd op de internetsite Europa op het volgende adres:

http://europa.eu.int/comm/environment/funding/intro_en.htm

- I.3. Procedure voor indiening en onderzoek van de aanvragen:

Er kunnen voorstellen worden ingediend tot 30 juni 2004.

De voorstellen worden als volgt afgehandeld:

- ontvangst, registratie en ontvangstbevestiging door de Commissie,
- onderzoek door de diensten van de Commissie,
- definitief besluit en mededeling van het resultaat aan de indiener van het voorstel.

De selectie geschiedt, binnen de grenzen van de beschikbare begrotingsmiddelen, op basis van de criteria die in de documentatie betreffende deze uitnodiging tot het indienen van voorstellen zijn geformuleerd.

De gehele procedure is strikt geheim. Wanneer de Commissie een voorstel goedkeurt, sluit zij met de indiener een contract (bedragen worden in euro vermeld).

De beslissing van de Commissie kan niet worden aangevochten.
